

NOVA ГАЗЕТА

№24 (282) Червня 19, 2014, Нью-Йорк

№24 (283), June 19, 2014, New York

УКРАЇНА СЬОГОДНІ

**РОСІЙСЬКІ ТАНКИ НА ДОНБАСІ,
АЛЕ КРЕМЛЬ НІ ПРИ ЧОМУ?**

СТОР. 4

АМЕРИКА В ОСОБАХ

**ДЖОРДЖ БУШ-СТАРШИЙ:
90 РОКІВ І ВСЕ ЖИТТЯ**

СТОР. 9

У ГРОМАДІ

**«БАРВІНКОВИЙ» ДЕБЮТ
НА ФЕСТИВАЛІ В ЙОНКЕРСІ**

СТОР. 16

ДОВКОЛА СВІТУ

**ПОКАЖІТЬ, ЯКІ У ВАС ХАТИ - І МИ
СКАЖЕМО, ЩО ВИ ЗА НАРОД**

СТОР. 20-21

ПРОЩАВАЙ, ДИТИНСТВО!

СТОР. 19

ФУТБОЛЬНА ФІЄСТА В БРАЗИЛІЇ

СТОР. 22-23

Спілка Української Молоді запрошує українську громаду на

4-й щорічний фестиваль НАДІЯ Є!!!

4 – 6 липня 2014

П'ятниця, 4 липня

лазерне шоу на головній сцені з
DJ Стасом - о 9 годині

Субота, 5 липня

пополудні

Конкурс українських народних танців
"Чи танцюєш гопака?" о 2 годині

вечором

Концерту гурта: **Мотор Ролла**
з України, о 9 годині

Приєднуйтеся, щоб провести чудовий
час на Оселі СУМ в Елленвілі:

музика, забави, спорт
футбол, волейбол, теніс,
плавання в оновленому олімпійському
басейні, таборування та комфорт
нових душових кабін.

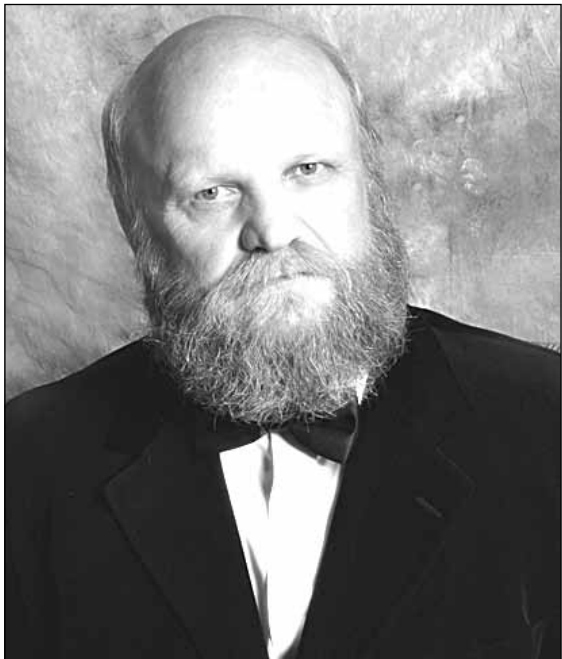
За додатковою інформацією відвідайте
sum.org/us-ellenville

Неділя, 6 липня

концерт хору
ДНПРО
з Едмонтону, Альберта, Канада - о 2
годині

Оселя СУМ 8853 Route 209 Ellenville, NY 845.647.7230

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Кожний день приносить з України дедалі страхітливіші новини. Збивають літаки, установкою залпового вогню «Град» розстрілюють мирні квартали, стріляють по будинках, де сплять діти, з танків і гармат. І вбивають, вбивають... Цю вакханалію Путіна треба будь-що зупинити. Інакше вона знищить Україну, а він, цей тиран карликового зросту, з накачаним ботексом, аби виглядати молодим, обличчям, потиратиме руки й створюватиме свої новоросії. Війна, розв'язана ним, не схожа на жодну іншу війну. Бо це війна підлого гебіста, який виставляє як живий щит перед своїми вбивцями дітей і жінок, який таємно переправляє в Україну танки, гармати, ракетно-зенітні комплекси, який висаджує в повітря газопроводи, який віддає накази готувати дедалі нові й нові групи диверсантів, який шукає зрадників та іншу підлоту, розраховуючись з ними грішми, награбованими януковичами в українського народу.

Його можна зупинити лише силою. Але Росія має велетенський ядерний потенціал і вільний світ не хоче розв'язання Третьої світової війни, яка знищить все живе на Землі.

Залишаються санкції, яких Путін, економіка якого стрімко опускається на дно, боїться як вогню. Саме тому він боїться відкритого вторгнення в Україну й перетворення її на свого слухняного васала. Але всі його «таємниці» шиті білими нитками, і світ давно знає, що кремлівський диктатор веде проти України справжню війну. Чому ж тоді не поспішає із секторальними санкціями, чому не кватиться перекрити кисень цьому новітньому гітлеру й сталіну в одній особі?

Тут є багато «тому що». Від тиску західного бізнесу, якому не вигідні санкції проти Росії й зортання з нею будь-якої співпраці, до міркувань типу «Путіна не можна загаяти в глухий кут, а то він розв'яже термоядерну війну». Саме від таких міркувань страждає Україна, саме від них летить щодня кров.

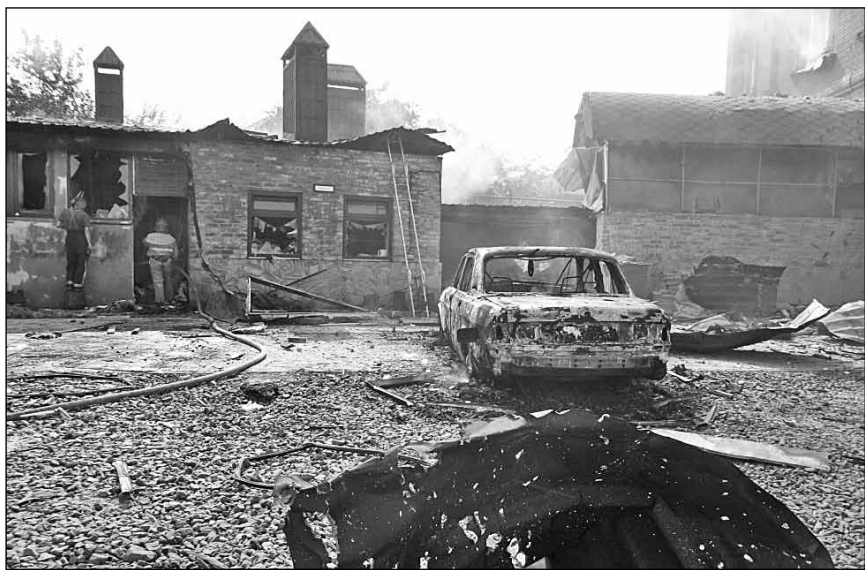
Українська Америка разом з нашими братами й сестрами в країнах Західної Європи може допомогти Україні в цю сувору днину. Ми повинні денно і нічно пікетувати урядові установи з вимогою негайного введення секторальних санкцій проти цілих галузей російської економіки. Тільки такі санкції зможуть Путіна припинити неоголошену війну проти України, тільки вони допоможуть змінити громадську думку всередині Росії, яка нині істерично підтримує свого фюрера. Росіяни застеляють зовсім іншу пісню, коли санкції повернуть їх у добу пізнього СРСР з порожніми полицями в так званих гастрономах і кілометровими чергами за пачкою вершкового масла чи туалетним папером. Адже нинішній добробут росіян цілком і повністю базується на імпорті. Припинити поставляти їм харчі, одяг, взуття, меблі, побутову техніку, автомобілі, не купувати їхній газ і нафту – і вони повстануть проти Путіна, вийдуть на свій, російський Майдан.

Нині розпочалася благословенна літня пора і хтось може сказати, що в спеку – не до демонстрацій. Але подумаймо про нашу нещасну Україну, про кров на вулицях міст і містечок Донбасу, про страх і біль, якими живуть наші брати й сестри в Україні. І тоді сумніви зникнуть самі собою. Бо Путін ніколи не зупиниться, якщо його не зупинять санкції. Отож, користаймося будь-якою нагодою, аби нагадати американській владі, що проти нашої держави розв'язано зухвалу війну. Нехай не вагаються – Путін вже давно переступив через червону лінію. Він, як той Дракула, напився людської крові і хоче нової. Світ має зупинити його. А наше завдання – вимагати від американської влади ввести не покарання-кома-рині укуси, з яких Путін сміється, а справжні секторальні санкції, від яких він застогне.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Останніми роками Луганськ психологічно почував себе, як село на окраїні. Звернути увагу до себе у нього не було жодної можливості. Вигадана за радянські часи пролетарська слава в період незалежності розбилася об реальність потреби вижити. Створені і культивовані радянські міфи болючим тягарем притиснули мешканців Донбасу до реальності. Аж раптом – Путін, Росія, війна, бойовики, ДНР, ЛНР... Ми можемо! Ми такі! Це жах, це безглуздзя, це затьмарення... Але це єдина можливість реалізувати ту саму потребу бути почутим. Не тому, що Донбасу є що сказати, а тому, що хочеться, щоб на нього звернули ува-

Донбас сьогодні

ДОНБАСЬКИЙ ГНІЙНИК

гу. Так прищава дівчина малює собі губи яскраво-червоною помадою, так хлопець бравує м'язами та згодом потрапляє за ґрати, так торговець закликає на базарі до свого простроченого товару, так самотня пташка співає зранку, щоб знайти собі пару. Це потреба підсвідома. Тому апелювати до розуму не завжди є доцільним.

Саме тому тут проросійська пропаганда виявилася ефективнішою, ніж українська, бо закликала до певних глибинних почуттів, які були при-таманні саме цій землі, цим людям. Епічні 1990-ті дали змогу деяким прошаркам населення реалізувати себе в аурі небезпеки (асоціативно – в аурі сили), шалених прибутків, авторитету можливостей, домінації серед розгубленого люду. Зараз, через півтора десятиріччя, повторення бурхливих дев'яностих ще рік тому здавалось неможливим. Мрії і фантазії нового покоління дедалі більше орієнтувалися на спокійне збагачення шляхом здобуття посад, просування кар'єрними сходами, насичування хабарями і задоволення формальною владою.

Формальність влади – це той паперовий корабель, який розбився об певні штучно створені цього року умови. 1990-ті роки на Донбасі і взагалі пострадянському середовищі були прискореним перебігом подій, які сторіччями відбувалися на Дикому Заході, і, відповідно, соціальні процеси стисло, з лаборантською точністю показали формування нових легалізованих класів, які здобули назви «новий росіянин», «мажор» тощо. Така собі історична ретроспектива в прискореній швидкості з виплеском назовні певних соціальних недозрілих (!) продуктів. Тобто через деякий час мали з'явитися нові революційні умови, які б переформатували соціальну кон'юнктуру і позбулися зайвого, неорганічного.

Зараз в Луганську можна спостерігати саме такі процеси, коли владні повноваження, гроші, атрибутика колишнього успіху перетворилися на попіл. Треба визнати, саме цього чекала більшість населення, яке ще 20 років тому стало

заручником історичного зламу. Те, що зараз відбулося на сході України з миттєвим насиченням регіону зброєю, яка опинилася в руках схильних до розбою прошарків населення, апеляцією до навіяних ідеологічних імперативів (те, чого не було в 1990-ті роки) та ввезенням в регіон професійних диверсантів характерної зовнішності і переконань, все це перетворило зокрема Луганщину на жажливий прискорений соціальний експеримент. Луганщина наразі стала своєрідним чудовиськом Франкенштейна, зібраним з різних частин населення (місцевого і навезеного), активного і пасивного, проросійського, про-радянського і при цьому патріотичного в самому збоченому розумінні цього слова. Бо не можна назвати здоровим патріотизмом виправдовування тієї вакханалії, що коїться зараз на теренах нашого краю. Не можна нормально ставитися до «шмону» серед білого дня, клацання затворів перед обличчям та рудих борід «кадіровців» біля православних храмів, які перевіряють твій телефон та погрожують по-лоном.

А в полон потрапити в Луганську дуже легко. Достатньо, щоб тебе «злили» ті, що вже в полоні, або «менти», які мають доступ до певних баз даних. Отже, залишити Луганщину в стані тотального страху, який оманливо трішки нівелюється літнім сонцем та зеленою травою, – це означає продовжити нелюдський експеримент над народом. Народом, який в більшості своїй винний у власній апатичності, у проросійських настроях, але який все одно залишається українським. Обдуреним, зомбованим, навіюваним, але українським. Залишити його без відчутних, рішучих кроків Києва – це ще й вкінці втратити всляку повагу до столиці. Адже ніде так не поважають силу, як на сході. Ніде так не підкоряються «авторитетам», як на Донбасі.

Донбас хоче чути конкретну розмову. Навіть якщо він наляканий, навіть якщо дехто тікає подалі від його териконів, побоюючись дедалі час-

тіших вибухів та жахливих картинок боїв. Якщо він залишиться сам-на-сам, то він підкориться сильнішому. Не розумнішому, мудрішому та добрішому, а саме сильнішому. Тоді вже годі чекати, що Донбас повернеться до Києва обличчям. Той, кого він ще недавно називав «фашистом», завтра для нього стане слабком. А раз слабкий, то нецікавий, ненадійний і взагалі «не по пути». Без «авторитету» Донбас захлинеться у бандитській війні і «беспределе».

Тому рано чи пізно тут з'явиться дехто, хто підпорядкує цю «тему» собі, але не одразу. Добре, якщо цей дехто буде заздалегідь випестуваний Києвом. Жахливо, якщо його вживить в «тіло» сходу України Кремль. Адже Київ зацікавлений в мирі на теренах Донбасу, Москва ж буде робити все, щоб досадити українській столиці. Багато хто з луганчан забув, що Васі-коцані вже не ті. Це не пацанчики з 1990-х, це не сильніші, авторитетніші. Це голо-та, яка компенсуватиме власну нікчемність автоматом Калашнікова. Вона насолоджується можливістю вдарити вас прикладом. Для них це солодше, ніж гроші. Як керівники на Донбасі прижилися ті, що володіли ним, тримаючи його залізною рукою. Донбас стогнав, проклинав, але все одно мирився зі своїм становищем, корився сильнішому, але ясному, чіткому, однозначному авторитету. Якщо тут не буде влади Києва, то найближчим часом будуть чеченці, місцеві бандити, регіонали, що намагаються ще якось втримати тут владу, буде Путін, Бабай, Абвер, Вася-коцаний, Гриша-щербатий... Вони будуть вбивати один одного і знущатися над мирним населенням. А потім знову перемаже сильніший. Тільки то вже буде не Київ у каштанах з мальовничими схилами Дніпра. То буде черговий дід Хасан або дядя Алі. Це те, що й потрібно Путіну, який зараз використовує Донбас як резервуар для зливу власного не-потребу. Це те, що буде «гнійником», який розповсюдить по всій Україні вбивчий сепсис.

Валентин Торба
Газета «День»

УКРАЇНА СЬОГОДНІ

Нещодавні урочистості з нагоди 70-річчя відкриття другого фронту в Нормандії, куди було запрошено й Володимира Путіна, здавалося, дали надію на припинення кровопролиття на Донеччині та Луганщині. Західні лідери один за одним поспілкувалися з російським президентом, причому головною темою всіх розмов була Україна. Коротко побесідував з Путіним і новообраний президент України Петро Порошенко.

Путін нічого конкретного не обіцяв, але заявляв, що обрання Україною нового президента – це добре і він проти кровопро-

їнським силовикам в односторонньому припинити вогонь на Сході України, аби дати можливість членам незаконних збройних формувань роззброїтися, а тим, хто хоче, залишити країну.

У вівторок, 17 червня, на газопроводі «Уренгой-Помари-Ужгород» в Лохвицькому районі на Полтавщині стався вибух, внаслідок якого газотранспортна система України втратила 10 мільйонів кубометрів газу. Глава МВС України Арсен Аваков заявив, що вибух на газопроводі – це теракт. На його місці знайдено сліди вибухівки. Сумніватися в тому, що це справа рук путінських «туристів», не доводиться.

У Грузії дев'ять років тому була аналогічна з українською ситуація зі спробами Росії піді-

Уламки збитого російськими терористами над Луганськом військово-транспортного літака ІЛ-76, на борту якого летіли 40 українських десантників та 9 членів екіпажу

ГЕБЕШНА ВІЙНА

лиття на Сході України. Західні лідери схвально кивали головами й оголошували журналістам, що подальше посилення санкцій проти Росії відкладається. «Тільки якщо Росія вдасться до ще більшої ескалації напруження на Сході України, тоді санкції поновляться», – сказав президент Франції Ф.Олланд.

Під словосполученням «ескалація напруження» французький президент мав на увазі щоденні вбивства російськими найманцями й диверсантами українських військовиків і цивільного населення, постачання Росією їм не тільки стрілецької зброї, а й танків, мінометів, зенітно-ракетних комплексів і систем залпового вогню «Град». Під цим словосполученням він, мабуть, мав на увазі й збивання транспортних літаків російськими ПЗРК, закидання на Луганщину та Донеччину нових і нових груп добре вишколених убивць, вибухи на газопроводах, що йдуть територією України, й багато іншого, що визначається містким словом «війна».

Путінська Росія ані до урочистостей в Нормандії, ані після них не припиняла цієї війни ні на хвилину. А після побачення Путіна з лідерами провідних західних країн посилює її. Ось тільки деякі факти зі зловісної хроніки цієї війни.

У нічному бою 18 червня біля селища Щастя на Луганщині загинуло 11 українських військовослужбовців зі 128-ї гірсько-піхотної бригади (Мукачєво) та 80-го аеромобільного полку (Львів). У 24-му батальйоні територіальної оборони вбито чотирьох українських військовиків. Окрім того, у 128-й гірсько-піхотній бригаді двоє військових отримали поранення, у 80-му аеромобільному полку – троє, в 24-му батальйоні територіальної оборони – четверо. Доля ще 13 військовослужбовців з частин АТО невідома.

Це сталося після того, як президент України наказав укра-

Путінські танки на українській землі

рвати енергетику країни. Тоді терористи теж підірвали газопровід. Про це написав у фейсбуці колишній президент Грузії Михайло Саакашвілі.

«Почерк Путіна не змінюється: у січні 2005 року газопровід, яким Грузія отримувала газ, так само, як і головна лінія електропередач, було підірвано «невідомими терористами» в декількох місцях. Грузія опинилася без світла і тепла взимку, в рекордно холодну погоду», – нагадав він.

Перед тим на вулицях донбаських міст перелякані люди побачили раптом танки без розпізнавальних знаків. Це був черговий дарунок Путіна, який на словах буцімто прагне «припинити насилля в Донбасі».

За даними НАТО, отримані з супутника фотографії виразно свідчать, що танки, про належність яких до Росії заявляла українська сторона, відповідають таким же, що були застосовані Російською Федерацією під час дестабілізації в Криму.

«Ці зображення піднімають важливі питання про роль Росії у сприянні нестабільності у східній Україні і причетності до пересування військової техніки з Росії в Україну», – заявляють в альянсі.

Але найстрахотливіший злочин, скоєний путінськими найманцями за останні дні, – збитий 14 червня в небі над Луганськом військово-транспортний літак ІЛ-76 з 40 українськими десантниками на борту та 9 членами екіпажу. Його збили пострілом з російського зенітно-ракетного комплексу сепаратисти зі збройного угруповання «ЛНР», яке фінансується й озброюється Путіним.

Цю інформацію підтвердила Оксана Чигрина, представник прес-служби штабу так званої Луганської народної республіки. Усі ці факти свідчать про те, що Путін не тільки не зупинив своєї агресії проти суверенної України, а й посилює її, засилаючи дедалі нові й нові групи диверсантів, посылаючи їм через «дірявий» український кордон танки, міномети, гармати, зенітно-ракетні комплекси. Дійшло до того, що сепаратистам

були залучені в дестабілізацію в Криму», – йдеться в повідомленні НАТО.

«Ці зображення піднімають важливі питання про роль Росії у сприянні нестабільності у східній Україні і причетності до пересування військової техніки з Росії в Україну», – заявляють в альянсі.

Але найстрахотливіший злочин, скоєний путінськими найманцями за останні дні, – збитий 14 червня в небі над Луганськом військово-транспортний літак ІЛ-76 з 40 українськими десантниками на борту та 9 членами екіпажу. Його збили пострілом з російського зенітно-ракетного комплексу сепаратисти зі збройного угруповання «ЛНР», яке фінансується й озброюється Путіним.

Цю інформацію підтвердила Оксана Чигрина, представник прес-служби штабу так званої Луганської народної республіки. Усі ці факти свідчать про те, що Путін не тільки не зупинив своєї агресії проти суверенної України, а й посилює її, засилаючи дедалі нові й нові групи диверсантів, посылаючи їм через «дірявий» український кордон танки, міномети, гармати, зенітно-ракетні комплекси. Дійшло до того, що сепаратистам

надіслали з Росії новий «дарунок» – систему залпового вогню «Град» і терористи почали з неї обстріл Луганська (дальність стрільби від 20 до 40 км).

Вони витягли на Веселу Гору під містом Щастя цю систему і почали обстріл міста, щоб потім звинуватити в цьому українську армію.

Мабуть, цих беззаперечних прикладів досить, аби переконатися: Путін не вгамувався, він продовжує проти України зухвалу війну, сподіваючись через терористів-найманців добитися свого: вирвати з України кілька південно-східних областей, утворити дугу під назвою Новоросія, яка з'єднала б Росію з Придністров'ям. Для чого це йому, лідеру країни, яка має найбільшу в світі територію? Аби зрозуміти це, варто послухати колишнього путінського чиновника, экс-заступника голови уряду Росії Альфреда Коха: «Те, що Путін не введе війська в Донбас, було ясно з самого початку. Можна назвати безліч причин, але найголовніша – санкції Заходу. Якби їх вводили не проти окремих осіб, а проти цілих секторів російської економіки, вони були б настільки чутливі, що економічна катастрофа в Росії (яка

вже маячить на горизонті) стала б реальністю за кілька місяців. Путін це і сам прекрасно розумів, а йому ще в Нормандії Кемерон і Меркель це докладно пояснили. Економічна катастрофа Путіну не потрібна: вона є явним і прямим порушенням того суспільного договору, який є основою його електоральної стійкості. Але йому потрібна нестабільна Україна. Україна, яка не може почати реальні реформи. Україна, яка не може почати реальну інтеграцію із Заходом, Україна, охоплена війною, яка повністю залежить від Росії як політично, так і економічно. Йому потрібна Україна, яка перманентно стоїть на колінах і просить у Путіна вибачення. А тому він не вводитиме війська, а воюватиме проти України підло й підступно, так, як його вчили в КГБ – вибухами цивільних об'єктів, нічними нападами на військові частини, використанням як живого щита цивільного населення, отруєнням води, розсіюванням смертоносних бактерій. І він цього, доки Захід не вдасться до серйозних секторальних санкцій, ніколи не припинить».

Ці одкровення путінського чиновника, який добре знає нутро свого колишнього шефа, варто було б почитати західним лідерам, які ледь не обмінялися з Путіним у Нормандії. Можливо, вони тоді б нарешті зрозуміли, що війна проти України, від якої вони застерігали Путіна й за яку погрожували справжніми, а не ефемерними санкціями, давно вже триває. Тільки форма в неї специфічна – путінська, гебешна. Це коли не з відкритим забралом, а підло, тихцем, без розпізнавальних знаків, заявляючи на ранок після чергового теракту: «Росія засуджує ескалацію насилля в Україні й виступає за якнайшвидше припинення розв'язаної війни».

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»

Дзеркало

КАЇНОВІ ДІТТИ

Заселив він світ – і блудить світом,
сіючи лиш ненависть і зло.
А добро, що Каїном убите,
крізь могильне пророста зело.
І зчерствілі душі часом точить...
Тільки ж -
чи зарадять їм слова? -
Каїн бути Авелем не хоче.
Каїн плодить кров.
І – пролива...

Наталка Фурса

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:

Деймон ВІЛСОН – виконавчий віце-президент Атлантичної ради США. Серед його зацікавлень – НАТО, трансатлантичні відносини, Центральна і Східна Європа, а також питання національної безпеки.

У 2007–2009 роках працював спеціальним помічником президента і старшим директором з європейських справ у Раді національної безпеки США. Раніше працював у американському посольстві в Іраку як виконавчий секретар та начальник штабу, допомагаючи керувати одним із найбільших американських дипломатичних представництв.

На Вроцлавському глобальному форумі тема України була головною

ЧИ РОЗКРИЄТЬСЯ КОЛИСЬ НАД УКРАЇНОЮ ПАРАСОЛЬКА НАТО?

Деймон Вілсон, виконавчий віце-президент Атлантичної ради, про ситуацію в Україні, формування проукраїнського лоббі в світі, відносини між Росією та США після анексії Криму та перспективи Києва вступу до НАТО

– На Вроцлавському глобальному форумі, який нещодавно завершив свою роботу і в якому ви брали участь, було багато прихильників нашої країни. В Україні теж відбулися дві великі конференції, де збиралися її симпатикі – інтелектуали та експерти. Це бачиться формуванням такого собі українського лоббі на противагу російському. Як ви гадаєте?

– Російське лоббі – куплене. Воно підживлюється великими активами, які приходять з енергетичного сектору й дають змогу купувати консультантів та вкладати гроші в рекламу. До цих коштів належать і тіньові, що їх одержують університети, ЗМІ, політичні партії та аналітичні інститути. Ось що створює російське лоббі.

Українське ж працює інакше. Воно об'єднує людей, зацікавлених у демократичній, вільній європейській державі, на ґрунті їхніх переконань, бо ж вони розуміють, що це таке. Стратегічно вони частина того лоббі, адже мають певний статус до України. Їх пов'язують з цією країною минуле, діаспора, ділові інтереси, що, на мою думку, добре. Це органічніше лоббі. Хоч воно поки що слабке й не завжди скоординоване.

Нині криза в Україні є шансом для її громадян насамперед здобути почуття власної державності, ідентичності, розуміння, що зараз знаходиться на кону для їхньої країни. Водночас це можливість для тих з нас на Заході, хто, як і я, вбо-

У зв'язку з подіями в Україні блок НАТО переживає нині стадію нової трансформації. Нову стратегію й тактику альянсу буде оприлюднено на саміті НАТО в Уельсі восени цього року

Наша довідка: Атлантична рада США – неурядова й непартійна організація, яка визначає свої цілі як «просування конструктивного лідерства США на міжнародній арені, заснованого на центральній ролі Атлантичного співтовариства у подоланні викликів ХХІ сторіччя». Існуючі на добровільній основі Атлантичні ради діють у всіх країнах-членах НАТО, вони об'єднані в Асоціацію Атлантичного договору. Серед спонсорів Атлантичної ради США – благодійні фонди, НАТО, федеральні відомства включно з ЦРУ, міністерством оборони та енергетики, а також провідні американські корпорації.

ліває за демократичну Україну в Європі, мобілізувати широку впливову спільноту й зібрати разом таких людей, як Стів Гедлі чи Ен Еплблом, котрі були на форумі у Вроцлаві, щоб допомогти мобілізувати цю вільну мережу друзів України. Вона могла б просувати правильну політику у Вашингтоні, Берліні, Брюсселі та Києві. Нині ми намагаємося створити впливову спільноту, яку може зібрати Атлантична рада на підтримку України.

– Цю проукраїнську спільноту можна водночас назвати проєвропейською, зважаючи на агресивні дії Кремля. Які її основні завдання?

– По-перше, вони стосуються того, як правильно підтримувати в Україні людей, котрі зрештою візьмуть на себе відповідальність і визначатимуть майбутнє держави. Але водночас це пов'язано і з нашою сьогодишньою роботою у Вашингтоні, Берліні,

Брюсселі, спрямованою на гарантування того, щоб політика Заходу ефективно підтримала цю трансформацію (як у сенсі запровадження санкцій, так і в сенсі більш стратегічних питань, як-от довгострокова підтримка України, що мала б сприяти її процвітанню). Це включає і економічну, і дипломатичну підтримку, і військову допомогу та ширшу стратегію стримування Путіна. Усе по-

в'язане з тим, як оживити НАТО, як ми працюватимемо надалі в Центральній Азії, як покращуватимемо енергетичну й торговельну політику. Це стратегічна відповідь, і саме тут ми відіграємо найефективнішу роль та впливаємо на американську трансатлантичну політику. Але, думаю, є певні речі, які треба робити всередині України.

– Після агресії Росії проти України стало очевидним, що наш порятунком – це безпечова парасолька НАТО. Які перспективи вступу України до цього альянсу?

– Це дуже складне питання. Воно не має простої відповіді. Спершу скажу, що НАТО повинне запрошувати до себе як майбутніх членів лише країни з чітко визначеним, розвиненим національним консенсусом у бажанні держави бути членом альянсу. Це недобре, коли питання членства стає джерелом суперечок у країні. У випадку з Україною моє враження таке, що впродовж багатьох років деякі її громадяни просували членство в альянсі, а деякі абсолютно відкидали. Як мені здається, оскільки немає цілкового консенсусу, членство в НАТО не має ставати проблемою, яка роз'єднуватиме українське суспільство, тобто, гадаю, ваша країна ще не зовсім готова до цього. Це не означає, що Україна не має права заявити про своє бажання бути членом альянсу, але тоді більшість її мешканців повинні погодитися з цим.

Якщо українське суспільство дозріє до членства в НАТО, я не бачу перешкод, які завадили б вашій країні стати членом цього оборонного блоку. Хоч Москва на чолі з Путіним робитимуть усе можливе й неможливе, аби перешкодити цьому. Але Кремль так само перешкоджав вступові балтійських країн до НАТО, однак на нього тоді мало зважали. Нині ситуація абсолютно інакша – Путін може піти на пряму конфронтацію із Заходом в разі вступу України до НАТО. І цей фактор враховуватимуть у ключових столицях світу.

– Ви згадали про ключові столиці. Якими мають бути відносини між Росією та США? Політика перезавантаження не працює, і тепер її саму треба перезавантажити. Як це зробити?

– Політика насамперед повинна бути зосереджена на стримуванні агресії Путіна. Нам не вдалося це зробити у 2008 році, ми не змогли зупинити його досі в Україні, тож наша політика відносин з Росією має бути впевнена й сильна, щоб утримати його від ескалації своїх цілей, від продовження політики дестабілізації ситуації в Україні. Окрім того, йдеться ще й про інші питання: політику щодо Грузії, Молдови, НАТО, Центральної Азії, енергетики, торгівлі – про все, завдяки чому можна показати, що він не здатен існувати без нас. Це по-перше.

По-друге, дуже важливо чітко дотримуватися нашого бачення Європи, де Москва має своє мирне місце. Щоб ми тримали нашу руку простягнутою Росії у довгостроковому баченні, в якому вона має змогу стати частиною нашої спільноти; Росії демократичнішій, Росії після Путіна, таким чином висловлюючи повагу її народові. Це важлива частина того, як ми повинні думати про політику щодо цієї країни, щоб у довгостроковій перспективі трансатлантичної стратегії підтримати ці голоси в ній, не маючи суцільних ліній розмежування й не виключаючи її назавжди. По-третє, ми маємо розробити певний прагматичний порядок денний щодо питань, у яких іще повинні працювати разом. Афганістан, Сирія, Іран – тут стратегію Росії насправді варто перевіряти, бо вона підриває вплив США. Ми мусимо визначати й контролювати ці процеси на практиці.

– Барак Обама нещодавно був у Варшаві на урочистостях з нагоди 25-ліття падіння комунізму в Європі. Чи можна сказати, що частиною стратегії стримування Путіна є зміцнення Центрально-Східної Європи й Польщі як її основної країни? Чи може бути розрахунок у довгостроковій перспективі на створення певного альянсу між Україною та Польщею?

– Як на мене, це чудова ідея. Не думаю, що це, власне, про-

позиція Обама. Він пропонує Європейську ініціативу перестраховування, спрямовану на допомогу нашим союзникам для розвитку їхніх можливостей, зокрема Польщі, яка перебуває в авангарді. Зобов'язання США щодо польської та регіональної безпеки полягає не лише у збільшенні власної присутності, а й у співпраці з Україною, Молдовою, Грузією, щоб вони розвивали свій потенціал і могли захистити себе. Ось ключовий момент, адже це те, чого ми не робили належним чином досі. Ми не хочемо нових ліній розмежування між НАТО й не-НАТО в цьому регіоні.

Президент України Петро Порошенко та генеральний секретар НАТО Андерс фог Расмуссен

Ми хочемо, щоб наші зусилля щодо надання безпекових гарантій Польщі не підривали української безпеки. Згадаймо певні історичні й нещодавні прецеденти, як-от ГУАМ (регіональне об'єднання Грузії, України, Азербайджану та Молдови – ред.). Щоб пов'язати Київ та Варшаву і щоб вони спільно розвивали військову сферу, ми маємо, наприклад, польсько-український батальйон; ми повинні продовжувати ці ініціативи з американським фінансуванням, підтримкою та навчанням.

Подумаймо і про політичне об'єднання, яке включало б Польщу, країни Балтії, Румунію, а також Молдову, Грузію, Україну, Азербайджан. Це не альтернатива НАТО. Але воно чітко пояснювало б, що зв'язки між Заходом і Сходом міцнішають. Ми не говоримо, що альянс – це безпечно, а решта – сіра зона. Зітрімо цей поділ новими відносинами в Центральній Європі, пов'язаною країни інституційно, політично тощо й переконаймося, що Україна тут разом із Польщею.

– Ви були помічником старшого директора з європейських справ у Раді національної безпеки США у 2008 році під час самміту в Бухаресті, коли Україна і Грузія не отримали ПДЧ в НАТО. Чи може Київ здобути його в нинішній ситуації?

– Ми повинні планувати входження України до НАТО як життєздатний варіант на майбутнє. Це не є питанням сьогодні, бо в ній немає ані політичної, ані, повторюю, громадської підтримки тих зусиль, не існує такої сприйняття цієї концепції в усіх європейських столицях. Однак дуже важливо, щоб рішення, яке ми ухвалюємо сьогодні, не зачиняло цих дверей. Так, постійний нейтралітет, «статус Фінляндії», який дехто пропонує, – це кепська ідея для українських інтересів. Я переконаний прихильник сильних відносин між Києвом та НАТО і підтримую його членство в альянсі.

ми цього не робитимемо, проте я хочу бути певен, що наша допомога залишається досяжною і що українці самі не зачиняють перед собою двері для цієї можливості в майбутньому.

Існує також радикальне рішення: наприкінці 1940-х – початку 1950-х років Греція і Туреччина мали проблеми. Першу розривала громадянська війна, у другій був безлад іще після Першої світової, а Сталін накинув оком на ці території. Адміністрація Трумена спершу ініціювала двостороннє оборонне зобов'язання та зобов'язання фінансування Атен і Анкари, відтак дуже швидко прийняла їх до альянсу в 1952–1953 роках, привівши його до кордонів СРСР і знищивши таким чином загрозу на південному фланзі Європи. Це була рішуча відповідь, бо тоді в нас точилася війна в Кореї. Перед нами були неймовірні виклики, і це насамкінець привело до стабільності й безпеки. Отже, є радикальне рішення: рухатися швидко й діяти рішуче. Хоча реальність така, що прямо зараз, вже сьогодні Україну в НАТО не приймуть..

– Українські військовики воюють нині з бойовиками, а не з регулярною армією. Америка мала такий досвід в Іраку, розробляючи ефективні методи боротьби. Як це мало б діяти?

– Це ключовий момент. США 15 років боролися із загонами бойовиків у Афганістані та Іраку. У нас величезний досвід, і

ми переконали місцевих сунітів у провінції Анбар, що в небезпеці життя не тільки американців, а й їхнє. У них був радикальний бунт, повстанці приносили смерть і хаос у своїй сім'ї, руйнували економіку. Ми змогли укласти угоди з місцевими сунітами, сказавши: «Досить!». Щоправда, як бачимо, сьогодні там знову почалося те саме.

Якщо ж мова про Схід України, то центральний уряд має подібним чином працювати з партнерами в Донецькій та Луганській областях, зокрема з цивільною владою, з тими, хто має бізнес-інтереси. Він повинен дати їм зрозуміти, що заколот є заколот. Річ не в тому, що вони повалили мера від УДАРу чи «Батьківщини». Цей заколот витісняє традиційні владні структури з Донецька та Луганська. Отже, ключове питання у визначенні правильних партнерів, правильних альянсів, щоб скинути нарешті невелику групу людей, що добре озброєні й підживлюються з Москви, багато з них є росіянами. Як змусити мовчазну більшість, налякану та вкрай дезінформовану, змінити свою долю і заявити: «Ми не хочемо війни й стрілянини в центрі Луганська»? Це потребує хитрої стратегії. Ви повинні бути впевнені у власних силах, військовому потенціалі, але, окрім того, ще й кмітливі, здатні дипломатично створювати місцеві коаліції.

– Під час Вроцлавського форуму сенатори Маккейн та Мерфі погодилися, що США можуть і повинні допомогти Україні переозброїтись. Чи можливо це, на вашу думку?

– Моя відповідь – «так». Йдеться не про найважливіше питання, але це дуже важливо, особливо як сигнал для Путіна. Збільшення ціни російської інтервенції в Україні для самої Росії має бути частиною нашої стратегії. Це не означає, ніби ми наївні й нічого не розуміємо. Українське військо має деякі проблеми, але якщо ми не почнемо сьогодні, то не зможемо нічого зробити потім. Отже, слід бути однозначними в нашому зобов'язанні допомогти трансформувати українську армію в сучасні збройні сили, що насамперед здатні відстояти державу та її територію, і це передбачає обладнання, засоби захисту, зброю та можливості використовувати її ефективно, а отже, навчання. Ми повинні серйозно допомагати не лише ЗСУ, а й міліції та Національній гвардії, аби вони могли відігравати належну роль у демократичному суспільстві. Зараз в Україні криза, ця ситуація є надзвичайною, але в довгостроковій перспективі країна потребує внутрішньої стабільності, а для цього потрібно мати виконавців, здатних уміло працювати, тож потрібно бути діяльними вже сьогодні.

**Розмову провела
Ольга Ворожбит
Фото АР**

Генеральний секретар НАТО Андерс фог Расмуссен з українськими солдатами під час спільних українсько-натовських навчань

Але коли відкриється ця безпекова парасолька над Україною, сьогодні не знає ніхто.

Думаю, ми повинні побачити вирішення цієї кризи в Україні, відновлення контролю її уряду над територією, подолання заколоту сепаратистів і повзучої путінської агресії на Сході, рух до справжніх реформ, повернення у звичне русло, щоб переконатися, що українське населення й український політичний клас справді цього хочуть. Не бажано, аби виглядало так, ніби ми це нав'язуємо. Ми не Варшавський договір,

мені здається, ми повинні бути зараз в Україні й працювати на серйозному рівні консультантами, тими, хто брав участь у розробці протипартизанської доктрини, щоб допомогти українцям продумувати стратегії. Це комплексне питання, воно складне, то не просто сила, воно включає хитру політику, політичний контекст. Я служив у Іраку. Був начальником штабу в посольстві у Багдаді, перебував там, коли ми втрачали контроль над ситуацією і коли його налагоджували. Частково нам це вдалося, бо

В УКРАЇНІ

ВИБУХ ГАЗОПРОВОДУ
НА ПОЛТАВЩИНІ

17 червня стався вибух на газопроводі «Уренгой-Помари-Ужгород» у Лохвицькому районі Полтавської області. Про це повідомила прес-служба управління Міністерства внутрішніх справ у Полтавській області.

За даними міліції, вибух стався на ділянці газопроводу, що знаходяться в полі, відстань до найближчого населеного пункту – близько 1 км.

«За словами очевидців, вогонь піднімався на висоту близько 200 метрів», – повідомили в прес-службі. Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков заявив, що диверсія на газопроводі в Полтавській області – чергова спроба з боку Росії дискредитувати Україну як партнера в газовій сфері. «Наразі подачу газу по цій гілці газопроводу перекрито, небезпеку масштабної катастрофи усунуто, вогонь загасили. Транзит газу здійснюється резервною гілкою в повному обсязі», – повідомив Аваков.

«Оперативна група МВС проводить слідчі дії з визначення причин вибуху. Розглядається декілька версій події, в тому числі, й ключова – терористичний акт», – зазначив міністр. «За словами місцевих жителів, безпосередньо перед загорянням, вони чули два сильних хлопки, що може свідчити про зумисні вибухи», – заявив Аваков.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ПІДТРИМАВ
ПЕРЕВИБОРИ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Президент України Петро Порошенко обговорив з лідерами фракцій координацію дій щодо проведення дострокових парламентських виборів. Як повідомляє прес-служба президента, він наголосив, що запит у суспільстві на повне перезавантаження влади залишається актуальним. «Я це підтримую», – заявив Порошенко.

Крім цього, на зустрічі обговорювали ініціативи президента щодо законопроекту про внесення змін до Конституції, який Порошенко назвав «довгоочікуваним». «Цей законопроект повністю відповідає нашій ініціативі щодо децентралізації влади і є ключовим елементом нашого мирного плану на Донбасі», – заявив президент. Він також нагадав про необхідність чіткого розмежування повноважень між президен-

том, парламентом та урядом задля ефективнішого функціонування системи влади.

На зустрічі були присутні керівники фракцій ВО «Батьківщина» Сергій Соболєв, Партії регіонів Олександр Єфремов, партії УДАР Віталій Ковальчук, ВО «Свобода» Олег Тягнибок, а також голова депутатської групи «Економічний розвиток» Анатолій Кінах та уповноважений представник групи «Суверенна європейська Україна» Ігор Єремєєв.

ТИЖДЕНЬ ПУТІНСЬКИМ
ДИВЕРСАНТАМ,
ЩОБ СКЛАЛИ ЗБРОЮ
І ЗАБИРАЛИСЯ ГЕТЬ

Україна готова дати можливість російським диверсантам скласти зброю і залишити її територію. Про це 16 червня заявив секретар РНБО Андрій Парубій. «Ми наголошуємо, що наша мета – не війна, наша мета – мир. Ми виступаємо за те, щоб бойовики, російські диверсанти самостійно склали зброю, щоб вони змогли залишити територію України, й на тих територіях, де сьогодні відбувається дестабілізація і сутички, ми змогли якнайшвидше підтримати наших громадян для реабілітації після того страшного потрясіння, яке принесли в нашу державу бойовики, котрі прийшли ззовні, й екстремістські групи, які діють на території України», – сказав він.

Парубій наголосив, що мирний план має бути втілений як можливість для членів незаконних озброєних формувань скласти зброю.

«Очевидно, на певному етапі проведення нашої операції буде запропоновано такий варіант і буде надано чітко визначений термін на виконання цього плану», – наголосив він.

На запитання, про які терміни йдеться, секретар РНБО зазначив, що «йдеться про період від п'яти до семи днів».

РОСІЯ ПЕРЕКРИЛА
УКРАЇНІ ГАЗ

Росія припинила з 16 червня поставки газу в Україну. Про це на засіданні Кабінету міністрів повідомив міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Продан, «На сьогоднішній день ми маємо повідомлення про зменшення до нуля поставок газу в Україну», – сказав він. За словами Продана, залишився тільки обсяг транзиту газу, який йде в європейські країни. Як відомо, «Газпром» подав позов до Арбітражного суду Стокгольма про стягнення з НАК «Нафтогаз України» 4,5 млрд. доларів у зв'язку з невиконанням контракту. У свою чергу, «Нафтогаз» подав позов на «Газпром» до Стокгольмського арбітражу з вимогою стягнути з «Газпрому» переплату за газ, який російський монополіст поставляв з 2010 року. За оцінками «Нафтогазу», така переплата становить 6 млрд. доларів.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, тим часом, заявив, що Україна запропонувала Росії ціни в 300 і 380 доларів за кубометр в залежності від сезону, і саме ці ціни пропонуватиме розглянути Стокгольмському суду. «Було запропоновано, щоб ціна на газ формувалася пакетно і складалася з двох частин. Перша частина – це так званий низький сезон, це пір'яччя, яке передбачає, що ціна на газ – 300 доларів за кубометр, високий сезон – це опалювальний сезон – ціна на газ 385 доларів. Тобто збалансована ціна, а не 500 доларів», – сказав він. «Це повністю ринковий підхід», – додав Яценюк.

ЖОДНОЇ СПІВПРАЦІ
З АГРЕСОРом
У ВІЙСЬКОВІЙ СФЕРІ!

Перший віце-прем'єр-міністр України Віталій Ярема повідомив, що президент Петро Порошенко заборонив будь-яку співпрацю з Росією у сфері військово-промислового комплексу.

«16 червня на засіданні Ради національної безпеки й оборони президент України категорично заборонив співпрацю у військовій сфері і практично з цього дня ми припинили будь-яку співпрацю у сфері військово-промислового комплексу з Російською Федерацією», – розповів Ярема.

Він нагадав, що раніше указом виконуючого обов'язки президента було припинено співпрацю у військовій сфері з точки зору виготовлення та поставок в Росію озброєння і зброї, а дозволялася лише співпраця з виготовлення продукції подвійного призначення, наприклад, двигуни до гелікоптерів, які можуть бути використані з військовою і цивільною метою.

Як відомо, у квітні президент Росії Володимир Путін виступав проти припинення співпраці України та Росії у сфері військово-промислового комплексу.

«СТРЕЛКИ»
ВІДЧУВАЮТЬ
БЛИЗЬКИЙ КІНЕЦЬ

Керівник донецьких терористів, офіцер Головного розвідувального управління Росії Ігор Стрелков

(він же Стрелок, справжнє прізвище – Гіркин) заявив, що його бойовики без військової підтримки РФ можуть протриматися не більше місяця. Про це він сказав журналістам. Відеоролик з його зверненням розмістила газета «Комсомольская правда».

«Якщо Росія не вживе термінових заходів, реально термінових, рішучих, то українські військові досягнуть успіху. Оскільки навіть кілька тисяч «ополченців», які нині зосереджені в районі кордону з кількома танками, з кількома гарматами, навіть з великою кількістю кулеметів і гранатометів, все одно не зможуть довго протистояти авіації, артилерії, масі танків» – сказав Стрелков.

«Мине тиждень, два, три, може, місяць. Найкращі боездатні частини «ополчення» будуть знекровлені – і рано чи пізно розбиті та знищені», – додав він.

УКРАЇНА МОЖЕ
ВІДГОРОДИТИСЯ
ВІД РОСІЇ СТІНОЮ

Рада національної безпеки й оборони України доручила уряду провести односторонню демаркацію українсько-російського державного кордону. Про це 17 червня заявив секретар РНБО Андрій Парубій.

Крім того, Парубій, доповідаючи про результати засідання, зазначив: «Серед цих рішень слід відзначити будівництво інженерних споруд уздовж нашого кордону й невідкладні заходи для розвідки щодо нейтралізації диверсантів, які проходять на територію України».

Він наголосив, що побудова інженерних споруд і демаркація кордону плануються на всіх ділянках українсько-російського кордону, а не лише на тих ділянках, де тривають бойові дії. Відповідаючи на уточнююче запитання журналістів з приводу того, чи йде мова про спорудження стіни на кордоні з РФ, яку запропонував губернатор Дніпропетровської області Ігор Коломойський, Парубій сказав: «В цьому випадку РНБО доручило Кабінету міністрів розробити план і графік зведення відповідних інженерних споруд».

За його словами, уряд підготує свої пропозиції і план відповідних робіт, після чого буде виділено відповідне фінансування з державного бюджету України.

У МЗС України пізніше заявили, що Україна готова розпочати «польові роботи» на кордоні вже в 2014 році, а в Державній прикордонній службі України підкреслили, що їхнє відомство забезпечене для проведення практичних робіт із демаркації українсько-російського кордону всім необхідним і очікує лише відповідної команди.

УБИВЦЯ-ДЕПУТАТ
ЧЕРЕЗ ЧОТИРИ РОКИ
ОПИНІВСЯ НА СВОБОДІ

11 червня стало відомо, що колишнього народного депутата України Віктора Лозинського за

рішенням суду достроково звільнили з в'язниці ніби-то за станом здоров'я. Втім, вже 12 червня міліція затримала Лозинського та повернула до колонії. Нині триває перевірка законності звільнення колишнього депутата, який 16 червня 2009 року застрелив Валерія Олійника в мисливських угіддях у Голованівському районі Кіровоградської області.

Згодом Апеляційний суд Києва пом'якшив вирок і зменшив термін ув'язнення з 15 до 14 років позбавлення волі. За даними Пенітенціарної служби України, це рішення було ухвалено 26 березня 2012 року.

2 березня 2013 року вищий спеціалізований суд з кримінальних і цивільних справ, розглянувши касацію на вирок, зменшив термін ув'язнення экс-нардепу Віктору Лозинському на 4 роки.

Як заявив народний депутат України О.Ляшко, діагноз щодо стану здоров'я Лозинському сфальсифікували, оскільки раніше він нічим не хворів. Депутат припускає, що звільненню вбивці посприяв керівник пенітенціарної служби України.

ГЕННАДІЙ КЕРНЕС
ПОВЕРНУВСЯ
ДО ХАРКОВА

На Харківському летовищі мера міста Геннадія Кернеса, що повернувся з Ізраїлю, активісти Євромайдану зустріли криками «Кернес, геть!». «Активісти також тримали в руках фотографії низки чиновників, народних депутатів України й Путіна. На завершення пікети вони кинули фотографії собі під ноги, продовжуючи скандувати «Мер-хамелеон!».

Майже дві сотні пікетників таким чином нагадали про інтерв'ю, яке Кернес дав російській телеведучій Ксенії Собчак, де він говорив про те, що поважає Путіна.

Раніше повідомлялося, що зустрічати Кернеса на летовищі зігнали бюджетників.

Як відомо, 28 квітня Геннадія Кернеса поранили під час пробіжки Білгородським шосе в Харкові. У місцевій лікарні швидкої та невідкладної допомоги йому зробили операцію, підключили до апарату штучної вентиляції легенів, а пізніше відправили на лікування до Ізраїлю.

Стало відомо, що Геннадій Кернес найближчим часом може бути призначений головою Харківської обласної державної адміністрації. У понеділок, 16 червня, у Харкові відбулося віче Євромайдану, учасники якого виступили проти можливого призначення Кернеса головою Харківської ОДА.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА В ОСОБАХ

Чи є ще в світі ювіляр, який на своє 90-ліття зважиться на стрибок з парашутом? В Америці такий є і це – 41-й президент країни, уроджений Джордж Герберт Вокер Буш, син знаменитого нью-йоркського сенатора й банкіра, який незважаючи на впливового батька, один дзвінок якого «відмажав» би його від армії, в 17 років, відклавши навчання в престижному коледжі, пішов на фронт, ставши наймолодшим льотчиком у складі військово-повітряних сил США.

У день свого 90-літнього ювілею Буш-старший в тандемі з інструктором здійснив у небі над штатом Мейн цей унікальний стрибок, повторивши те, що він робив у дні своїх попередніх ювілеїв – на 75-, 80- й 85-річчя. І це, назваючи на те, що рідкісна форма хвороби Паркінсона змушує його пересуватися на інвалідному візку, незважаючи на застереження лікаря і вмовляння родини. Традиція є традиція. Є ювілей – значить мусить бути й стрибок. Бо інакше який же він бойовий льотчик?!

Коли йдеться про Буша-старшого, американці лагідно посміхаються. Вони люблять цього й досі статного, вродливого чоловіка, який жартує, здається, у найнепідходящіші для цього моменти, який не втрачає почуття гумору навіть в інвалідному візку і який безмежно любить життя. «Президент, який сміється», – так написала про нього одна американська газета.

Джордж Герберт Вокер Буш – останній президент на земній кулі, який брав участь у бойових діях під час Другої світової війни. Після нападу на Перл-Гарбор він не міг сидіти вдома й їсти ананаси. В грудні 1941 року він вступив до академії Філіпса ВПС США, а на початку 1942-го вже став морським льотчиком. Його призначили до ескадрильї VT-51, яка базувалася на авіаносці «Сан-Хасінто» як частина ударного авіаносного з'єднання. Колеги-офіцери за його статурою, яка ніколи не тяжіла до ожиріння, прозвали його Skin (Шкіра).

Після отримання Бушем звання молодшого лейтенанта «Сан-Хасінто» почав операцію проти японців на Бонінських островах. Буш пілотував торпедоносець-бомбардувальник «Еванджер» у складі ескадрильї, яка атакувала японські оборонні спорудження на острові Тітідзіма. В ході атаки «Еванджер» потрапив під інтенсивний зенітний вогонь і був підбитий. Але незважаючи на пожежу (загорівся двигун), Буш виконав бойове завдання і скинув бомби. Нагадуючи комету, його літак пролетів кілька миль від острова й стало зрозуміло: треба вистрибувати з парашутом. Він упав в океан і 4 години чекав на порятунк на надувному плоті. Молився, згадував свою кохану Барбару і готувався до зустрічі зі Всевишнім. Однак доля розпорядилася інакше. Про

збитий літак довідалося командування підводного човна «Фінбек», який пропливав неподалік падіння бушівського «Еванджера». Дивом його, живого й навіть не пораненого, витягнули з води.

Коли пишуть про Буша-старшого, неодмінно згадують його роман з Барбарою Пірс, кохання до якої 41-й президент США проніс через все своє життя. Вона познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком в 16-річному віці, під час різдвяного балу. Через півтора року, перед самими добровільним призовом Буша до війська, вони заручилися. І сьогодні, коли Джорджу Бушу минуло 90, він переконаний, що тоді, у водах

1988 році, перемігши кандидата від демократів Майкла Дукакіса. Міжнародна політика, яку проводив Буш-старший, відзначена військовими операціями в Панамі, на Філіпінах та в Перській затоці (знаменита «Буря в пустелі», внаслідок якого було визволено Кувейт від знахабнілого Саддама Гусейна). На його президентство припали великі історичні події – падіння Берлінського муру й розвал Радянського Союзу. Але економічні негаразди не дозволили Бушу-старшому переобратися на виборах 1992 року на другий термін – його переміг кандидат від Демократичної партії, молодий і амбітний Білл Клінтон.

Своє 90-ліття Джордж Буш-старший відзначив стрибком з парашутом

ПРЕЗИДЕНТ, ЯКИЙ НІКОЛИ НЕ БУВАЄ ПОХМУРИМ

12 червня 41-му президенту США Джорджу Бушу-старшому виповнилося 90 років

Нині чинний президент Барак Обама знав, що подарувати Бушу-старшому на ювілей – звісно ж, барвисто-картаті шкарпетки

Тихого океану, його врятували не тільки молитва й любов до життя, а й кохання його Барбари.

Під час служби у ВПС Бушу-старшому доводилося літати не на одному літаку, і всім їм він неодмінно давав назви – «Барбара-1», «Барбара-2», «Барбара-3»... А коли його вперше відпустили у відпустку в січні 1945-го, вони негайно повінчалися. Він знав, що від смерті його врятує їхнє кохання. І не помилився.

Від щасливого шлюбу народилося шестеро дітей, один з яких також став президентом Америки, а інший – губернатором Флориди.

Він був добрим студентом (успішно закінчив Єльський університет), ще кращим бізнесменом (в 40 років став мільйонером) і непоганим політиком (відразу після створення своєї власної нафтової компанії став членом Палати представників американського Конгресу). Хоч під час президентства не все в нього виходило. Всі й досі пам'ятають його знамениту промову в Києві (так званий Chiken Kiev speech), в якій він застерігав Україну, яка вже однією ногою стояла в добі своєї незалежності, від... розриву з Москвою.

Він став президентом США в

в цьому є тільки частка правди. Бо не менша заслуга в цьому й Джорджа Герберта Вокера Буша.

Під час Вотергейтського скандалу Ніксон попросив Буша стати головою Республіканського національного комітету. Буш прийняв пропозицію й посів цю посаду, коли популярність Ніксона стрімко падала, коли від нього відверталися навіть найближчі друзі. Але Буш не відвернувся, він був з відставленим президентом до кінця. А коли той 9 серпня 1974 року подав у відставку, записав у своєму щоденнику: «Таке відчуття, що помер хтось з близьких...»

Після того, як Буш успішно пропрацював 14 місяців спеціальним посланником США в

конкуруючої партії. Навіть його суперник на президентських виборах Білл Клінтон, який переміг Буша-старшого в 1992 році, з гордістю називає себе другом Буша-старшого.

Для того, аби до кінця переконалися в моральних якостях Буша-старшого, варто згадати історію із замахом на президента Рейгана. 30 березня 1981 року у Вашингтоні маньяк вистрілював у Рейгана, внаслідок чого він дістав серйозні поранення. Буш в цей час був у Далласі й, довідавшись про біду, негайно повернувся до Вашингтона. У Білому домі було скликано кабінет, аби обговорити важливі питання, включно з ядерною валізкою. Коли літак Буша приземлився, численні холуї, які вже поховали Рейгана, підбігли до нього й порадили летіти в Білий дім на президентському гелікоптері. Буш презирливо подивився на них і сказав: «Тільки Президент Америки може приземлитися на Південній галявинці». Довідавшись про ці слова, Рейган на знак вдячності своєму віце-президенту щочетверга неодмінно кликав Буша на обід в Овальному кабінеті.

В його компанії ніколи не буває нудно й сумно. Він заводить всіх так, що від сміху, здається, завалиться стеля. Його «дивності» викликають сміх у всієї Америки. Взяти хоча б звичку Буша носити різнокольорові, епатажні шкарпетки. Чим дисонансніші вони, тим для нього краще. Це знають його друзі й часто дарують шкарпетки з різнокольоровими смугами або в білий горошок на червоному тлі.

Коли напередодні 90-ліття Буша-старшого соціологи провели опитування й запитали американців, за що вони люблять 41-го президента, більшість відповіла: «За те, що він ніколи не бундується й ніколи не буває похмурым».

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»

Джордж + Барбара = кохання на все життя

Але ще до свого президентства Буш-старший став відомий Америці й світові. Президент Ніксон призначив його постійним представником США при ООН. Його кандидатуру одностайно затвердив Сенат і він пропрацював в ООН два роки. Його виступи проти комуністичного СРСР й досі пам'ятають старі дипломати. Йі коли кажуть, що світовий комунізм розвалили Рональд Рейган (віце-президентом при якому 8 років був Буш-старший) і Папа Римський Іван Павло II, то

Китаї (тоді посла Сполучених Штатів у Пекіні ще не було), президент Форд призначив його директором Центрального розвідувального управління (ЦРУ). Він пропрацював на цій посаді 357 днів, зумівши відновити репутацію відомства, яке до нього буквально штормило від скандалів і розвінчувань.

Він ніколи нікого не зраджував – таким його виховали батько й мати. Такими він намагався виховувати своїх дітей. Недаремно серед його друзів – опоненти з

В АМЕРИЦІ

ПОДІЇ В УКРАЇНІ –
НАЙБІЛЬШИЙ ВИКЛИК
ЄВРОПІ З ЧАСІВ
БАЛКАНСЬКОЇ ВІЙНИ

НАТО слід подбати про безпеку на власній території. Про це 18 червня заявила офіційний уповноважений Державного департаменту США в справах Європи та Азії Вікторія Нуланд.

Вона повідомила, що країни НАТО нарощуватимуть свою обороноздатність – рішення про це ухвалюватиметься у вересні на самміті альянсу у Великій Британії. Також Нуланд заявила, що небезпеку становлять російські військові бази на пострадянському просторі. За словами представника Держдепу, там, де вони є, починаються конфлікти.

В.Нуланд також заявила, що події в Україні стали найбільшим викликом безпеці Європи з часів Балканської війни. «Вперше за багато років країни-члени НАТО розглядають питання про збільшення своїх витрат на оборону. Члени альянсу, особливо в Східній Європі, змушені нарощувати військові потужності та посилювати системи оборони з огляду на агресивні плани режиму Путіна», – сказала вона.

На думку Нуланд, посилення безпеки не повинно зупинятися на кордонах НАТО в Європі. «США допомагатимуть Україні зміцнювати її збройні сили. Якщо для безпеки необхідно встановити непрохідний кордон з Росією, то Україна має це зробити», – зазначила В.Нуланд.

БАРАК ОБАМА: «США
НЕ ВІДРЯДЖАТИМУТЬ
ВІЙСЬКА ДО ІРАКУ»

Президент США Барак Обама виступив із заявою з приводу ситуації в Іраку, яка стрімко погіршується, і де сунітські екстремісти продовжують захоплювати нові території.

Виступаючи 16 червня на галевині перед Білим домом, Обама пообіцяв найближчим часом прийняти рішення, якого роду допомогу Сполучені Штати нададуть іракському уряду, однак при цьому президент виключив варіант відтягнення американських військовиків до Іраку. Американський президент заявив, що бойовики «Ісламської держави Іраку і Леванту» можуть становити небезпеку не тільки для Іраку та іракського народу. «Врахо-

вучи сутність цих терористів, вони можуть стати загрозою також і для американських інтересів», – сказав він і піддав гострій критиці нездатність іракських військових захистити міста, а також політику іракських лідерів, які не змогли розрядити ситуацію і встановити діалог між шиїтами і сунітською меншиною.

Тим часом, як повідомила пресслужба Білого дому, 275 американських військових невдовзі вирушать до Іраку для забезпечення безпеки посольства США в Іраку.

Військові допоможуть здійснювати переміщення Багдадом співробітників американської дипломатії та інших організацій. Разом з тим, Вашингтон заявляє, що готовий обговорити з Іраном методи боротьби з ісламістським радикальним угрупованням «Ісламська держава Іраку і Леванту» (ІДІЛ).

ЯК ЗУПИНИТИ ПОТІК
ДІТЕЙ-НЕЛЕГАЛІВ?

Міністр національної безпеки США Джей Джонсон закликав батьків з країн Центральної Америки не відправляти до США дітей, які стають частиною зростаючого потоку незаконного перетину американського кордону малолітніми мігрантами без супроводу дорослих.

Проте влада США також заявляє, що спрямувала всі ресурси, у тому числі виділила три військові бази, щоб забезпечити нормальним життям дітей, які незаконним шляхом прибули до Сполучених Штатів. З жовтня по травень американський кордон самостійно перетнули понад 47 тисяч дітей, переважно з країн Центральної Америки – Гондурасу, Гватемали та Сальвадору. Як розповів міністр національної безпеки на прес-конференції, це майже вдвічі більше, ніж за попередні 12 місяців. Хоча влада США пов'язує наплив мігрантів з бідністю і загостренням насильства в Центральній Америці, Джонсон спробував донести до батьків, що їхні діти не зможуть отримати можливість залишитися в США відповідно до імміграційної реформи, яку розглядає Конгрес. «Ті, хто перетинає наші кордони сьогодні, в тому числі й діти, не підпадають під дію цього законопроекту, що передбачає шлях до отримання громадянства», – пояснив він.

БІЛИЙ ДІМ
ЗНЯВ ОБМЕЖЕННЯ
НА ДЕТАЛЬНІ
СУПУТНИКОВІ МАПИ

Уряд США зняв обмеження, які дозволять таким сайтам, як Google та Bing Maps, використовувати супутникові мапи вищої роздільної здатності. Компаніям дозволили публікувати зображення, на яких можна розгледіти деталі, менші за 50 см. А одна з IT-компаній, Digital Globe, заявила, що планує продавати зображення, деталізація яких сягає 31 см.

Рішення відмовитися від обмеження якості знімків з'явилося після того, як компанія Digital Globe звернулася з таким проханням до міністерства торгівлі США. У Digital Globe заявили, що запусять нові супутники, щоб можна було повніше скористатися новими можливостями, які відкриває постанова уряду.

Супутник Worldview-3, який належить цій компанії, має вийти на орбіту у серпні. На зображеннях місцевості, які він надсилатиме, можна буде розгледіти такі дрібниці, як дорожні люки чи поштові скриньки, кажуть розробники. «У минулому, щоб отримати роздільну здатність, меншу за 50 см, потрібно було винаймати літак», – заявили в компанії. – Ці дії потребують багато грошей, часу і залежать від таких обмежень, як перекритий повітряний простір або небезпечні умови польотів».

Окрім загального публічного використання, високоякісні зображення можуть стати в нагоді в таких сферах, як сільське господарство та боротьба зі стихійними лихами.

БОВ БЕРГДАЛ
ПОВЕРНУВСЯ
НА БАТЬКІВЩИНУ

Сержант американської армії Бов Бергдал повернувся до США після п'ятирічного полону в Афганістані, де його утримували таліби. За повідомленням Пентагону, військовослужбовець перебував у залізній камері розміром два на два метри і не бачив жодної людини упродовж двох років. Він розмовляв лише зі своїми утримувачами.

У п'ятницю, 13 червня, Бов Бергдал прибув з Німеччини на військову базу в Сан-Антоніо (штат Техас). За словами генерал-майора Джозефа Ді Сальво, сержант повинен пройти реінтеграцію – відновлення необхідного рівня фізичної та емоційної стабільності.

Бергдала ще не повідомили про дебати, що виникли у США з приводу його звільнення з полону. Офіційні військові представники США кажуть, що Бергдал покинув свій пост в Афганістані у 2009 році. Дехто з його колег стверджує, що він зробив це добровільно. Бергдала вдалося звільнити в обмін на п'ятьох представників Талібану, які утримувалися на військовій базі Гуантанамо на Кубі.

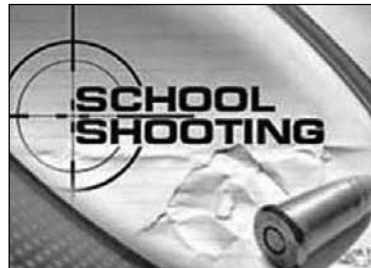
В АМЕРИКАНСЬКИХ
ШКОЛАХ СТРІЛЯЮТЬ
КОЖНОГО ТИЖНЯ

У середньому в американських школах стається по одному ви-

падку стрілянини кожного тижня. Така статистика наводиться у звіті всеамериканського руху «Всі міста – за безпеку від зброї» (Everytown for Gun Safety).

Як повідомляє газета «Вашингтон пост», цього року в американських школах стріляли щонайменше 37 разів. При складанні звіту враховувалися всі ситуації, пов'язані із застосуванням вогнепальної зброї в навчальних закладах, в тому числі самогубства та нещасні випадки.

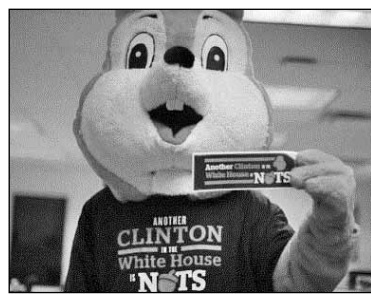
Усього до списку потрапив 31 американський штат. Найбільше за період з грудня 2012 року й дотепер стріляли в школах штату Теннесі (10 епізодів). Востаннє стрілянину зафіксовано в штаті Орегон 10 червня, внаслідок якої загинуло дві особи.

Барак Обама та його прихильники навесні 2013 року пропонували внести поправки до законодавства, які передбачали б заборону на продаж автоматичної бойової зброї та обмеження місткості магазинів до неї. Однак Сенат під тиском зброярського лоббі, від якого в США залежать результати виборів, відхилив цей законопроект.

РЕСПУБЛІКАНЦІ
ВИСМІЮЮТЬ
ГІЛЛАРІ КЛІНТОН
З ДОПОМОГОЮ БІЛКИ

Республіканський національний комітет (Republican National Committee) США вважає, що прихід до влади в країні колишнього держсекретаря й дружини експрезидента Сполучених Штатів Білла Клінтона Гіллари Родем Клінтон став би «божевільям». І для того, щоб продемонструвати це, було розроблено спеціальну PR-акцію.

Головний її слоган в оригіналі звучить як Another Clinton in the White House is nuts («Ще одна Клінтон у Білому домі – це марення»), при цьому слово nuts в даному разі перекладається як «марення», а буквально означає «горіхи». А всю кампанію республіканці вибудували на образі велетенської білки, нарядивши у відповідний костюм молодого хлопця, який проходить стажування в Республіканському національному комітеті, й відправили його минулої п'ятниці до університету Джорджа Вашингтона, де виступала Гіллари Клінтон. Білку назвали HRC Squirrel (HRC – ініціали Гіллари Родем Клінтон).

26 ТИСЯЧ 724 ДОЛАРА
ЗА ХВИЛИНУ

Донька колишнього президента США Білла Клінтона Челсі за-

робляє 26 тисяч 724 долара щохвилини, працюючи в ефірі американського телеканалу NBC News. Про це повідомив інформаційний портал Politico.

Челсі Клінтон є штатним спеціальним кореспондентом каналу з листопада 2011 року, коли вона уклала контракт, згідно з яким її платня становить 600 тисяч доларів на рік. Спочатку Челсі працювала в інформаційній програмі Rock Center with Brian Williams, а після її закриття – в блоках вечірніх новин. На запитання журналістів, чи справді Челсі Клінтон отримує такі гроші, представник телеканалу відповів: «Ми не даємо інформації про платню наших працівників. Канал гордиться співпрацею з Челсі й радий продовжувати роботу з нею». Між тим, журналісти встановили, що за останні 2 роки й 7 місяців загальний час, проведений Челсі Клінтон в телефірі, становив... 58 хвилин.

Тим часом, стало відомо, що батьки Челсі – экс-президент США Білл Клінтон та його дружина Гіллари, яка очолювала зовнішньополітичне відомство США, використали схему ухилення від податку на спадщину. Такого висновку дійшло американське агентство Bloomberg, проаналізувавши структуру власності Клінтонів.

ПОШТОВУ МАРКУ –
ЗА 9 МІЛЬЙОНІВ
ДОЛАРІВ

Рідкісна поштова марка XIX століття «Британська Трояндова Гвіана» знайшла свого нового власника за 9,013 мільйона доларів і стала найдорожчою поштовою маркою в світі. Про це стало відомо за підсумками торгів на аукціоні Sothebys, який відбувся минулого тижня в Нью-Йорку.

Передаукційна оцінка марки вартістю в 1 цент восьмикутної форми становила від 10 до 20 мільйонів доларів. Марку було видруковано в 1856 році в одній з друкарень Британської Гвіани на замовлення місцевого поштового відділення. Унікальність марки в тому, що сьогодні немає даних про існування її аналогів. Фахівці називають її «Моною Лізою» філателії й визнають, що навряд чи сьогодні можна знайти більш рідкісну марку.

«Британську Трояндову Гвіану» надруковано чорною фарбою на червоному тлі. В центрі марки – зображення трищоглової шхуни. Над зображенням шхуни й під ним – девіз колонії латиною: Damus Petimus Que Vicissim («Даємо й сподіваємося отримати»).

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

AUTO LOAN SPECIAL

New Car • Refinance • Used Car

RATES AS LOW AS:

1.99% APR

THE USFCU BENEFIT

- Pay less interest for your car over the course of your loan.
- Lower your monthly payments and free up some cash.
- Get the convenience of having your auto loan at your credit union.

* DISCLOSURE:
New Car Loan - New car loans can qualify for 100% financing at 1.99% up to 5 years. 2.99% available for 6 year terms. Refinance Car Loan - A car loan from another financial institution can be refinanced with the USFCU if it is less than 1 year old. A refinanced car loan can qualify for 100% financing at 1.99% up to 5 years. Used Car Loans - Used car loans can qualify for 80% financing at 1.99% up to 4 years. Loans subject to credit qualification and approval.

Other conditions may apply. Terms of offer may be changed at any time. Automatic monthly transfer payments from a USFCU share draft (checking) account required. To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

www.ukrfcu.com • 215.725.4430

Самопоміч (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00%
15 YEAR FIXED - 3.00%
20 YEAR FIXED - 3.75%

Сертифікати

до **2.07% APY***

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

Українська Народна Фундація і
Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет (ЗУАДК)
мають шану запросити вас на

Благодійний «Гала» Бенкет під зоряним небом
з нагоди Фестивалю на Союзівці — «Майдан Солідарності»
Відзначається
Руслана, голос Українського Євромайдану

11-го липня, 2014 р., о год. 8-й веч.

Дохід призначено на Фонд при ЗУАДК-UUARC
у підтримку родин загиблих, поранених та зниклих
внаслідок агресії проти України

Спеціально запрошені зіркові таланти України:
Руслана, Олег Скрипка, Василь Попадюк

Квитки- 200 дол. від особи

У вартість квитка входять:

Дотація в сумі 120 дол.,

Прийом-коктейль, Бенкет, Приватний виступ,
VIP паркування і вступ на Союзівку на цей вечір

Кількість місць обмежено

216 Foordmore Rd., Kerhonkson NY 12446

Допоможімо Україні!

Please R.S.V.P. by July 4, 2014, oksana.trytjak@verizon.net, 1-800-253-9862, Ext 3071

Checks payable to UUARC. Mail to UNF, INC., PO Box 280, Parsippany, NJ 07054.

UUARC (ЗУАДК)- зареєстрована благодійна корпорація 501(c)3, яка від 1944 року надає
гуманітарну допомогу українцям по цілому світі- скрізь, де виникне потреба.

За благословенням Митрополита Філадельфійського
Стефана (Сороки) та Єпископа Стемфордського Павла (Хомницького)

Молодіжна Молитовна Група
«Чисті Серця» запрошує на:

**II-ий З'їзд УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
МОЛОДІЖНИЙ МОЛИТОВНИЙ ФОРУМ**
при монастирі оо. Василіян в Glen Cove L.I., N.Y.

З'їзд відбудеться **11, 12, 13 Липня 2014 р.** за адресою:
St. Josaphat's Monastery
1 East Beach Drive,
Glen Cove, L.I., N.Y. 11542

У ПРОГРАМІ З'їЗДУ:

Архиєрейська Літургія · молитви · спілкування з молоддю ·
духовні науки · екскурсія · спортивні ігри · перегляд фільму*

Всі християнські конфесії запрошуються

“І Слово стало тілом,
і оселилося між нами”
(Ів. 1:39)

Для участі у форумі **обов'язкова**
попередня реєстрація

Для отримання детальної інформації, або для реєстрації просимо звертатися
до: о. Євген Хомин ЧСВВ 1(917)975-1057 stjosaphatnvt@gmail.com

* в програмі можливі зміни

Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY
www.soyuzivka.com; 845-626-5641

СОЮЗІВКА

8ий Фестиваль Майдан солідарності

11,12,13 Липня

Спеціальний гість—**РУСЛАНА**

ОЛЕГ СКРИПКА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

Гурт «PAPA DUKE»

СОФІЯ ФЕДИНА

ВІКТОР МІШАЛОВ

БОГДАН ШУТКА

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ

ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

«РУСАЛКА» АНСАМБЛЬ

ХОР «ДУМКА»

П'ЯТНИЦЯ
БЕНКЕТ
БЕНЕФІС
благодійна
підтримка
Україні

Вступ-\$30

Спектакль-концерти, цілоденний «Фільм-фест»—
Майдан, чемпіонат поїдання вареників, продюсер А.
Гутмакер, смачна традиційна кухня, вечірня забава/
танці- «Фата Морґана», ярмарок фольклору,
Виставка «Українське село», та багато більше. ..

Маршрутка для гостей готелю HUDSON VALLEY
1-888-9-HUDSON * VIP паркування— \$20 (обмежені
місця) * Автобуси з Бруклін—New Tours 718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Фестиваль організований під патронатом
Посольства України

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

9.9%
APR*

VISA PLATINUM
Credit Card

**Виповніть Аплікацію
Онлайн**

Без Щорічної Оплати

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 6 грудня 2013р. становить 9.9%. Сконтактуйтеся з Касою "Самопоміч", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються. Ця пропозиція чинна від 6 грудня 2013 р. і може бути скасована без попереднього повідомлення. Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте на № 888.222.8571.

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

KOBZARSKA SICH

THE ULTIMATE BANDURA EXPERIENCE

Sponsored by the Ukrainian Bandurist Chorus

August 2 - 16, 2014

All Saints Camp : Emlenton, Pennsylvania

PROGRAM DETAILS

This two-week course focuses on daily instruction in:

- Technique of playing bandura
- Solo and ensemble playing
- Ensemble singing
- Educational presentations
- Elementary music theory (as needed).

This course is designed for teenaged children (12 and older) and adults of all ages.

Scholarships are available

Kobzarska Sich has welcomed more than 1,000 participants since 1979!

###

FOR PRICING INFORMATION AND
REGISTRATION PACKAGE, PLEASE VISIT

WWW.BANDURA.ORG

734.658.6452 : KS@BANDURA.ORG

REGISTRATION FORMS MUST BE
RECEIVED BY JULY 25, 2014

SELF RELIANCE (NJ) FEDERAL CREDIT UNION

**NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS WITH DORMANT
ACCOUNTS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS by SEPTEMBER 1, 2014 OR
the funds will be released to STATE OF NEW JERSEY Division of
Taxation, Unclaimed Property**

Dmytro Todoriv
Helen Ploshchansky
Leah Manzo
Anne Maria Murray
Vincent Cahill
Henryk Wojtkowicz
Melissa Manzo
Liliana Manzo
Joseph Ohar
Darlene Cimilluca
Julio Pucenicz
Joseph Wanko
Andrzej Wierzbowski
Orest Mostovy
Stephen Woroch, DDS

Juan Sokur
Nadzidja Leszczynska
Panteley Konotop
Beka Antia
Piotr Bojarski
Dmitriy Petrov
Djamila Samedova
Bogdan Gbur
Janusz Wolak
Lyubov Masliy
Mykola Masliy
Larysa Vynnychok
KYM, Inc
Roman Lozinsky
Andrei Lozinski

Genowefa Polakowska
Yaroslava Zakharko
Witold Brzostek
Igor Gritsei
Akbar Rakhimbaev
Jordan Fedorkevich
Yaroslava Klymovych
Vitaliy Atamanchuk
Tetyana Tonka
Ivan Ochlan
Waldemar M. Polchowski
Nazari Grytsyshyn
Yemiliya Mazur

To reactivate your account please contact one of our offices

Самопоміч (Н.Дж.)

Федеральна Кредитова Кооператива

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
Ph: (973) 471-0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
Ph: (973) 772-0620

Toll Free: 1-888-226-5853
www.bankuke.com

ФЕСТИВАЛІ

FREE ADMISSION! - \$20 RIDE BRACELET SATURDAY 1-4

років, а нині особливо, тісно співпрацює з українцями Йонкерса, і з найвищих трибун США конкретними вчинками демонструє свою підтримку України в її боротьбі проти зухвалої путінської агресії. У своєму виступі Е.Енгель ще раз наголосив, що Україну Путін ніколи не поставить на коліна і перемога буде за українським народом, яких би бандитів-диверсантів не засилав в Україну Путін і якою зброєю їх не озброював би.

29-й фестиваль благословили владики-емерит Василь Лостен і отець Кирило Ангелов, настоятель Української католицької церкви Святого Архистратига, під покровом й на обійсті якої відбувається це свято української

Урочистий момент відкриття фестивалю

УМИТИЙ ДОЩЕМ, ЗОРЯНИЙ, БАРВІНКОВИЙ...

13-15 червня в Йонкерсі відбувся 29-й Український фестиваль

Ось уже майже три десятиліття в місті-побратимі Тернополя Йонкерсі, четвертому за кількістю населення найвселюднішому місті штату Нью-Йорк й найбільшому у Вестчестер-каунті «місті на пагорбах» над рікою Гадсон, традиційно три дні в середині червня проходять під знаком України. Про це повідомляють яскраві транспаранти й афіші вже при в'їзді до Йонкерсу й уздовж найбільших його вулиць. Про це знають не лише українці, громадою яких гордиться місто, а й, напевне, всі його мешканці. Тому що фестиваль у Йонкерсі – це не лише свято української громади, а й поляків, афроамериканців, ірландців, путоріканців, мексиканців і багатьох інших народів, які приходять сюди цілими родинами. Тому що тут гостинно, радісно, весело і смачно.

Традиційно кожні три-чотири роки один день з трьох неодмінно випадає дощовим. «Це на багатство», – оптимістично кажуть українці вслід за своїми батьками, підбадьорюючи один одного, й «дають лиха закаблукам» за будь-якої погоди. Так було й цього разу.

У п'ятницю, 13 червня, саме перед відкриттям, розпочалася грозова буря й внесла деякі корективи в урочистості. Але негода не налякала не лише безпосередніх учасників свята (фестиваль, зазвичай, відкривають наймолодші танцюристи з місцевого сумівського осередку), а й високопоставлених гостей, серед яких конгресмени федерального й штатого рівнів, представники мерії Йонкерса, виконавчої влади Вестчестер-каунті, Постійного представництва України при ООН, духовенство, лідери громадських організацій.

Український фестиваль у Йонкерсі, без перебільшення, найбільш представницький фестиваль Великого Нью-Йорка. Свою шану й признание українству завжди знаходять можливість засвідчити чільні представники федерального, штатого й місцевої влади – персонально, що свідчить про високий авторитет тутешньої української громади.

Присутні щиро й з вдячністю вітали конгресмена Еліота Енгеля, який упродовж багатьох

Представник мерії з головою фестивального комітету Треїсі Куземчак представляють Прокламацію мера Йонкерса Майка Спано про «Українські дні»

культури й духовності. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять про героїв Небесної сотні, військовиків і всіх, хто віддав й нині продовжує віддавати свої життя за незалежність і волю України.

Відтак, представник мерії зачитав спеціальну прокламацію, видану з приводу «Днів України» мером Йонкерса Майком Спано й після вітальних слів високопоставлених гостей ведучі свята – голова фестивального комітету Треїсі Куземчак та голова концертної програми Ярослав Пилилик – оголосили про початок мистецької програми, яка була, як і завше, насиченою й різноманітною.

Окрасою цього річного фестивалю були вихованці дитячого садка «Барвінок», які вийшли на «велику сцену» вперше в своєму житті

Фото на згадку про 29-й Український фестиваль у Йонкерсі. Зліва направо: колишній вояк УПА, громадський активіст Ярослав Кіцюк, президент Федеральної кредитової кооперативи СУМА в Йонкерсі Володимир Козіцький, член Палати представників американського Конгресу Елліот Енгель, головний редактор «Нової газети» Валентин Лабунський

Упродовж трьох днів гості фестивалю мали нагоду слухати, насолоджуватися пісенною й танцювальною майстерністю багатьох солістів та колективів з трьох штатів – Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Коннектикуту. «Родзинкою» 29-го Українського фестивалю в Йонкерсі став дебют вихованців дитячого садка «Барвінок». Наймолодшому з них – півтора роки, а найстаршому – 4. Щемність і велика гордість цього моменту насамперед у тому, що сам садочок – це дітище української громади Йонкерсу, його два роки тому, як освітньо-виховний дитячий центр, що отримав усі необхідні дозволи

й акредитації американської державної освітньої системи, започаткували Світлана Хмурковська й Петро та Оксана Дуди. Сьогодні тут уже виховується 25 дітей – з великою турботою й у великій любові. До тієї країни, в якій живуть, і тієї, яка назавжди в їхньому серці. Напевне, цей йонкерський шлях і є наочним прикладом живучості українства Америки, запорукою його майбутності, взірцем того, що й як треба робити, щоб не всохло, наше коріння на чужині: від українського дитячого садка через українські школи й молодіжні організації – до українського лоббі в Конгресі.

Упродовж трьох днів учасники й гості свята мали нагоду посмакувати стравами української традиційної кухні, придбати українські сувеніри, розважити своїх дітей в спеціально запрошеному міні-Дісней-парку, а ввечері повеселитися й потанцювати під «живу» музику на заставі.

Фестивальним комітетом сердечно дякує всім меценатам, добровольцям, добродіям, які долучилися до успішного проведення цього українського свята. Головним спонсором 29-го Українського фестивалю традиційно виступила Федеральна кредитова кооператива «СУМА» в Йонкерсі.

Вл.інф.
Фото «Нової газети»

ЕКСКЛЮЗИВ

Наш співрозмовник:

Еліот Енгель – американський конгресмен, член Палати представників від 16-го виборчого округу штату Нью-Йорк, член Комітету в закордонних справах. Активно співпрацює з комітетами й підкомітетами з питань енергетики, охорони здоров'я, людських прав та ін., член Демократичної партії. Народився 18 лютого 1947 року в Бронксі. В 1969 році закінчив Гантер-коледж зі ступенем бакалавра мистецтва та історії, в 1973-му – Герберт Леман коледж при Університеті міста Нью-Йорка зі ступенем магістра (спеціалізація – Guidance and Counseling), в 1987-му – Нью-Йоркську школу права. Працював вчителем, консультантом, дорадником у системі освіти публічних шкіл Нью-Йорка.

Дванадцять років (1977-1988) був членом асамблеї штату Нью-Йорк (головою Committee on Alcoholism and Substance Abuse та підкомітету Mitchell-Lama Housing). У 1988 році балотувався до Палати представників Конгресу США й виграв вибори, здобувши 56 % голосів. З того часу жодного разу не вигравав вибори з менш ніж 61 відсотком голосів на підтримку своєї кандидатури.

Одружений, батько 3 дітей.

його загнала попередня влада, шукають американської підтримки й ми повинні їм допомогти – морально, економічно, військово...

– Ви кажете про військову допомогу Україні. Сьогодні точиться велика дискусія довкола цього питання. Якою Ви її бачите?

– Військова підтримка, на мій погляд, не означає, що США повинні посилати в зону збройного конфлікту свої наземні війська. Можна допомогти Україні й військовим спорядженням та зброєю, щоб вона змогла захистити себе сама. Ми не можемо дозволити розчленувати Україну, ми не можемо дозволити Росії так агресивно анексувати регіон за регіоном, як вона зробила це з Кримом, а тепер прагне зробити з Донецькою та Луганською областями. Коли Радянський Союз розвалився, ми очікували, що держави колишнього Варшавського пакту приєднаються до НАТО, й Литва, Латвія, Естонія

Еліот Енгель покладає квіти на Майдані в Києві

ЕЛІОТ ЕНГЕЛЬ: «Я БАЧУ В ОЧАХ ПУТІНА ЛИШЕ ТРИ ЛІТЕРИ – KGB»

Почесним гостем цьогорічного 29-го Українського фестивалю в Йонкерсі був член Палати представників американського Конгресу Еліот Енгель, який дав нашому тижневику ексклюзивне інтерв'ю

– Пане конгресмене, як Ви оцінюєте сьогоднішню ситуацію в Україні?

– Новий український президент Петро Порошенко протягнув Путіну оливкову гілку миру в надії розв'язати кризу на Сході України, а він відповів новими провокаціями. Рішення Росії підтримувати сепаратистів танками, мінометами й зенітно-ракетними комплексами – це дуже небезпечний крок. Америці пора вводити жорсткіші, секторальні санкції й тим самим показати Росії, які наслідки може мати така зухвала політика, спрямована на розпалювання конфлікту в Україні.

– Але Путін та його прибічники кажуть, що санкції, якими їх «лякає Америка», не працюють...

– Санкції працюють. Вони не настільки масштабні, це правда, але ми повинні їх розширити. Америка повинна ввести такі санкції проти Росії, які вона запровадила проти Іраку, й постійно давати Путіну розуміти, що світ все бачить і все знає.

Я був в Україні чотири рази, востаннє перед травневими президентськими виборами, зустрічався в Петром Порошенком, прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком, іншими офіційними особами. Вони шукають шляхів, як вивести свій народ з тієї ситуації, в яку

Українська громада Йонкерсу 13 червня, під час урочистого відкриття фестивалю, вручила конгресмену Еліоту Енгелю (третій ліворуч) почесну грамоту вдячності – за його постійну підтримку України

та інші країни східно-європейського блоку це зробили. Так само ми повинні дати можливість і таким країнам, як Україна, Грузія, Молдова, увійти до цього політично-військового альянсу.

Гадаю, що США разом із Західною Європою мають активніше захищати Україну від агресії Путіна, не вагатися з введенням жорстких санкцій проти цілих секторів російської економіки й всіляко підтримувати український народ, який хоче бути частиною за-

хідного демократичного світу, подібною до Польщі.

– Пригадуєте, коли Єльцин привів Путіна до влади, західний світ, який його не очікував, задався запитанням «Who is Putin?» Як би Ви сьогодні відповіли на це запитання?

– Джордж Буш казав, що коли він поглянув у путінські очі, то побачив там його душу. Коли я дивлюся в очі Путіна, то бачу там лише три літери – K.G.B. І, виглядає, що ці літери там навічно.

– Ви були одним з перших на Капітолійському пагорбі, хто в дні Євромайдану вніс на розгляд Конгресу США проект резолюції «На підтримку демократичних і європейських прагнень народу України та його права вибирати власне майбутнє без залякування й страху». Цей проект підтримали конгресмени від обох партій. Дякуємо Вам ще раз від усього українства за таку чесну, принципову й постійну підтримку України.

Принадно хотіла б поцікавитися, чи правда, що Ви маєте українське коріння?

– Я маю українсько-єврейське коріння. Всі мої діди й бабці походять з України: один дід народився в Одесі, другий – у Києві, бабуня – на Вінничині, ще одна – неподалік Чорнобиля... Так що я маю великий сантимент до американських українців, України, її народу і молюся за краще його майбутнє...

Розмову провела Катерина Кіндрась

I WISH THE BEST
FOR THE
UKRAINIAN PEOPLE.
THE U.S. MUST STAND
WITH THE PEOPLE
OF UKRAINE IN
THEIR QUEST
FOR FREEDOM.

Congressman Eliot L. Engel
06.13.2014

Еліот Енгель: «Я бажаю українському народові всього найкращого...»

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Цьогорічний празник був благословенний тим, що вперше за період свого сходження на митрополичий престол Української православної церкви

нуй батька й матір своїх, щоб довгими дні твої були на землі...», наголошуючи, що сьогодні в повсякденні ми нерідко применшуємо роль батька в своєму житті, тоді як він разом з матір'ю заслуговує на найгіднішу пошану та любов.

Після Служби Божої відбувся святковий обід, дбайливо приготовлений сестрицтвом церкви. А передувала йому коротка промова голови парафіяльної управи Петра Плісака, який розповів про свою церковну громаду й християн, які гуртуються довкола храму. Він сердечно подякував усім, хто приходить до української православної церкви Всіх Святих зі своїми радостями й бідами, готовністю допомогти нужденному й щиро підтримати Україну. Учасники та гості свята мали нагоду також переглянути короткий відеофільм, кадри якого розповіли про те, як парафіяни церкви вшановували жертв Голодомору 1932-1933

Лідери церковної громади вітають митрополита Антонія

ПІД ПОКРОВОЮ ВСІХ СВЯТИХ

15 червня в Українській православній церкві Всіх Святих, що на 11-й вулиці в Мангетені, відбулося храмове свято

Митрополиче благословення

Митрополит Антоній з парохом о. Андрієм Куликом (у першому ряду другий зліва) та духовенством, які відправили спільну Службу Божу в церкві Всіх Святих

США, його відвідав глава Української православної церкви США митрополит Антоній. Архиєрейська служба Божа, яку він очолив і провів разом з настоятелем церкви отцем Андрієм Куликом та ще кількома священиками українських православних церков Нью-Йорка, була особливо піднесено врочиство й зібрала велелюдну громаду.

Благословляючи прихожан української православної церкви Всіх святих та їхніх численних гостей, які завітали на храмове свято, зокрема з церков Святої Трійці, що на Брумстрит в Нижньому Мангетені, та Святого Володимира, що на 82-й вулиці в Мангетені Верхньому, а також інших християнських громад, митрополит Антоній нагадав, що 15 червня Америка святкує й День Батька та привітав з ним усіх батьків. А звертаючись до вірян з недільною проповіддю, нагадав слова зі Святого Письма: «Ша-

років, підтримували в Нью-Йорку київський Майдан, їздили з протестами до Вашингтону... Петро Плісак подякував також усім, для кого Українська православна церква Всіх Святих стала щирим прихистком і оперттям їхнього духу.

У свою чергу, головна управителька Української Національної кредитівки в Нью-Йорку Наталя Пачашинська, привітавши митрополита Антонія, духовенство та всіх вірян, вручила голові парафіяльної ради Петрові Плісаку грошовий дарунок для підтримки церкви.

Українська православна церква Всіх Святих знайшла прихисток у цих стінах в 1971 році. А до того будинок під номером 206 на 11-й вулиці в Мангетені мав свою історію. Побудований у 1851-1852 роках як Welsh Congregational Church, служив їй до середини XX століття, аж поки в 1944 році

Чоловічий хор з Івано-Франківська «Доміне»

будівлю придбала Угорська конгрегація для Free Magyar Reformed Church. У 1960 році тут вже містився театр off-Broadway, власником якого був Джон Террел, чиказький актор й імпресаріо, який залишив по

собі багато легенд та історій. Одна з них про те, як кожного року впродовж 25 літ він закримовувався під Джорджа Вашингтона, щоб відтворити його легендарний перехід 1776 року через ріку Делавер.

Театр, очевидно, мав успіх, бо регулярно вміщував з 1961 року оголошення про свої вистави у The New York Times.

Українська православна церква Всіх Святих вдихнула у нього нове життя і за формою (кілька років тому прикрасила свій фасад мозаїкою роботи художника Василя Барабаша), і за наповненням.

Завершилося недільне храмове свято на високій ноті, яку майже півгодини блискуче тримав чоловічий гурт «Доміне» з Івано-Франківська. Отець Юрій Мулярчук, Віталій Мулярчук, Василь Сморжанюк, Ярослав Белей, Ярослав Ткачук та Руслан Рольний виконали камерні й українські народні твори настільки проникливо, немов зійшло благословення всіх святих із високості.

Катерина Боруш
Спеціально
для «Нової газети»
Фото Олексі Федотова

ГРОМАДА Й ШКОЛА

Минулої суботи в школі українознавства при осередку СУМ імені генерал-хорунжого Т.Чупринки (Нью-Йорк), коли прощальний дзвінок сповістив про закінчення навчального року, напевне, всі зраділи цьому довгоочікуваному дню. Три місяці літніх канікул, три місяці волі від дисципліни, ранніх пробуджень, обов'язкових підручників і контрольних робіт!.. Та для деякого закінчення шкільного року пов'язане не тільки з радістю, але й з легким смутком. І насамперед для випускників, які цього року отримали дипломи й свідоцтва про завершення повного

попросили наших випускників не дуже сумувати – бо все найкраще в них попереду! Учні четвертого, десятого та одинадцятого класів (класні керівники – Марія Лисецька, Зоряна Матійчик та Ігор Ніколюк) привітали випускників віршами. Сьомий клас (керівник – Ольга Медицька) розвеселив усіх присутніх гумористичною піснею, побажавши, щоб наших вихованців ніколи не полишало почуття доброго гумору.

Під звуки щемної пісні наші випускники подарували своїм вчителям квіти та подякували всім тим, хто запалив у їхніх серцях багаття жаги до знань, хто ділився з ними своїм досвідом, мудрістю й частинкою душі. Теплими словами подя-

Випускники дякують своїм вчителям та батькам

ПРОЩАННЯ З ДИТИНСТВОМ

14 червня в американських школах українознавства відбулося Свято останнього дзвоника

Вітання від першокласників

Прощай, школо! Лунає останній дзвінок

курсу навчання в школі українознавства – Михайла Рейнарівича, Ксені Вітович, Наталі Гриців та Максима Лабунського. Водночас для них останній дзвінок пов'язаний і з новими надіями, бо він є провісником закінчення дитинства й початку дорослого життя.

Але ж скільки всього було за шкільні роки! Учні школи допомогли нашим дванадцятикласникам пригадати дні навчання: сходінка за сходінкою, клас за класом, рік за роком. Вихованці дитячого садочка – наші «гусенята» (вихователька Марійка Мельник) – нагадали, як вони поспішали до школи в перші роки навчання під звуки шкільного дзвоника. Першокласники (вчителька Люба Витвицька) пообіцяли у всьому бути подібними на своїх старших друзів, щоб через одинадцять років гідно посісти їхнє місце. Вони пов'язали випускникам букетики квітів та стрічки «Випускник 2014 року». У відповідь випускники подарували першокласникам Букварі. Учні другого класу (вчителька Лідія Кухта) піснею «Усмішка»

привітали матуристи своїх батьків – найвідданіших і найкращих друзів та вручили їм «Подяки» за їхню невтомну жертвну працю.

Зі своїми привітаннями та побажаннями до цього річних випускників звернулися класний керівник дванадцятого класу Віктор Курилик, голова осередку СУМ імені генерал-хорунжого Тараса Чупринки в Нью-Йорку Даня Лавро, голова батьківського комітету школи Ярослав Мельник. Від імені усіх батьків випускників Валентин Лабунський подякував вчителям за виховання дітей, за атмосферу комфорту, створену в школі, за індивідуальний підхід до кожного окремого учня і побажав на наступний навчальний рік набрати «повний клас першокласників».

Перед початком свята всі присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять героїв Небесної сотні, українських десантників, які загинули на борту літака, збитого того дня путінськими терористами в небі над Луганськом, усіх патріотів-героїв, які нині в Україні

Квіти вдячності – до Стіни пам'яті загиблих героїв Небесної сотні

борються за її незалежність, та всіх, хто віддав життя за Україну. Як вияв поваги та вдячності

людям, які віддали свої життя за краще майбутнє України, дванадцятикласники поклали

квіти до Стіни пам'яті героїв Небесної сотні на Другій авеню, яку учні школи та СУМівці створили при вході до будинку державницьких організацій.

На останок свята останнього дзвоника нашим випускникам вручили пам'ятні подарунки, приготовлені руками учнів школи – футболки з написами привітань та побажань.

Шкільний дорадник Маруся Решітник через дирекцію школи передала вітання від Шкільної Ради при УККА та прекрасні подарунки – «Кобзарі» Тараса Шевченка.

Пролунав останній дзвінок. Напевно, немає на світі такої людини, яка не запам'ятала б його голос на все життя, адже це не тільки гарне свято, це ще й прощання з рідною школою, однокласниками, вчителями й дитинством...

Ірина Чуян,
директор школи
українознавства осередку
СУМ ім. генерала-хорунжого Чупринки
у Нью-Йорку
Фото
Ярослава Мельника

ДОВКОЛА СВІТУ

Пригадується, як чверть століття тому, приземлившись у австралійському Мельбурні, ми поки дісталися додому, тобто, до дому своїх приятелів, проїхали не кільканидцять кварталів одного міста, а кільканидцять країн. Це – грецький

Річ у тім, що в Ісландії впродовж тисячоліть, аж до середини XX століття, на острові вулканів і гейзерів житлові будинки споруджувалися з дерна, а на дахах висаджували траву, що забезпечувало додаткову водоізоляцію. Оселі заглиблювали в землю, дах заростав травною й будинок ніби замаскувався посеред зелених мохів.

Такому способу будівництва сприяла насамперед нестача будівельних матеріалів, тому оселі споруджували з того, що було під руками. Дерево возили переважно для кораблебудівництва, тому для житла використовували торф – його тут завжди було більше ніж достатньо, деревина йшла хіба що на вікна й двері. Традиційний ісландський дім ділиться на дві частини: холодну (сіни) і теплу (житлову), туалет же прибудовується поряд як окрема додаткова частина.

Поступово замість великих індивідуальних хоромів ісландці почали будувати багато маленьких, але під одним дахом, так виникали

Традиційний ісландський дім середини XX століття

ПОКАЖІТЬ СВІЙ ДІМ - І СТАНЕ ЯСНО, ЩО ВИ ЗА НАРОД

район, пояснювали наші австралійські приятелі. І перед нами поставали ряди дво- триповерхових осель з колонами й фонтанами. А це – італійський. І на зміну їм приходили цілі розкішні «палацці». А на цій вулиці живуть виключно німці. І погляду відкривалися сірі, майже аскетичні будиночки, але з неправдоподібно яскравими завітченими віконницями й балконами... «Невже вони знають усіх цих людей?» – дивувалися ми. Наївно, звичайно, дивувалися. Але нам тоді багато чого вбачалося, прибули ж бо ми з-поза Берлінського муру, який на ту пору ще стояв непорушно. З'ясувалося, все простіше. Австралія, як і Америка, – країна іммігрантів і настільки віддалена від решти світу, що, прибившись найчастіше недалею до її берега, кожна етнічна група намагалася створити тут свою маленьку батьківщину. От і селилися цілими вулицями й будували своє житло так, як це робили їхні діди-прадіди на рідній землі. Напевне, той «австралійський меридіан» і став відправною точкою, яка назавжди закинула в наші душі підсвідоме бажання розрізнати не лише людей, а й цілі народи за їхніми оселями. Але коли ми вперше побували в Ісландії, подорожуючи цією землею дорогою в Україну, ця «формула» раптом дала збій – в голову ніяк не вкладалося, що землянка може бути традиційним сучасним житлом народу, який живе в Європі.

Уявіть собі безкрай марсіанський, без перебільшення, краєвид – марсіанський ж саме в Ісландії американські астронавти перед тим, як висадитися на Місяць, проходили «адаптацію». І посеред нього видніються оксамитово-зелені зигзаги. Одні з них нагадують безкраю зелену хвилю, інші – хвилеподібну штрих-пунктирну лінію. Під'їхавши ближче й роздивившись, помітили, що це дахи будинків, вгрузлих у землю по самі вікна й порослих чи то мохами, чи то різнотрав'ям.

Наша довідка: Житло - одна з основних матеріальних умов існування людини. Важливий елемент етнічної культури, який співвідноситься з системою етнокультурних цінностей та звичаєвих норм того чи іншого народу. У ньому втілені кращі надбання і досвід народних зодчих, воно становить велику цінність для історії культури народу, історії мистецтва, архітектури та етнографії.

Розвиток житла з давніх часів і в різних країнах – одна з головних тем в історії людської культури. Надзвичайно цікаво простежити різноманітні види житла в різні історичні епохи. Всі вони знаходяться в залежності від різноманітних обставин, а саме: від культурного розвитку народу, традицій і звичаїв, географічних умов та інших факторів. Але разом з тим всі стародавні житла мають обов'язкові властивості: доцільність, міцність, красу.

Плавучі оселі в Анстердамі

цілі хвилеподібні зелені квартали. У другій половині XX століття таке будівництво поступово припинилося й тепер дернові зелені оселі можна зустріти лише як екзотику або як музейний експонат.

Якщо ісландці намагалися всіляко замаскуватися від докляного світу, то їхні недалеки сусіди голландці, навпаки, воліють жити напоказ. Можливо, тому нас вразили в Голландії не стільки тюльпани й старі млини, скільки... вікна осель. Величезні, з кришталевочистим шклом і мінімумом фіранок. Частіше їх прикрашають штори з національного мережива, якими не закривають внутрішнє

життя від чужих очей, а які спеціально служать естетичною деталлю до родинного портрета в інтер'єрі власного дому. І вдень, а особливо ввечері, ці голландські родинні інтер'єри можна відверто розглядати, немов картини колоритного музею під відкритим небом чи сцени відкритого театру (були колись такі в Україні).

Кажуть, що ця звичка залишилася з воєнних часів, коли відкриті вікна були символом того, що мешканцям будинку немає чого приховувати. Цю можливість жити на свій власний манер і розсуд у незалежній країні голландці отримали через жорстоку війну з

Іспанією. Певне, тому так цінували щоденні прояви мирного життя: родинний уклад, традиційні свята і навіть шкідливі звички.

Власний будинок відігравав величезну роль у житті городянина. Чоловіки, в іншому дуже економні, не шкодували коштів на його благоустрій, а жінка – мати й дружина – весь свій час присвячувала господарству. Голландці прагнули зробити своє житло зручним і затишним, то ж прикрашали його. В тому числі й мистецькими творами. Художники ж охоче зображували свій побут і життя своїх сусідів, докорінно змінивши уявлення голландців про можливі теми живопису

Чесно кажучи, прогулюючись ввечері невеличким містом Генг'ельо, ми, виховані в іншій культурі, спочатку соромилися зазірати в чужі вікна, а потім вирішили – якщо показують, отже, хочуть, щоб бачили. І ми роздивлялися... М'які меблі переважно гобеленові з національними сюжетами (це в голландців давнє, традиційне), порцеляна – делфська, вази – мідні, з живими квітами, на стінах не картини, а цілі полотна... Голландці цінують своє понад усе, особливо в побуті. Цей стиль побутової культури так і називається голландський, він став «класикою».

В житловому інтер'єрі – «зображення» внутрішнього простору будинку та його начиння показують, наскільки будинок точно віддзеркалює національний характер, в якому сплітаються економність, демократичність і любов до «тихої» краси. І в мистецтві – голландські художники ще в XVII столітті здійснили справжній переворот у традиційній системі жанрів живопису та гравюри. Для них уперше в історії мистецтва побут звичайної людини став предметом високого мистецтва. Вони зуміли побачити красу у найбуденнішому: звичних речах, що оточують людину, а відтак відчувати поезію тихого існування, радість від справно виконаної роботи, чистоти, охайності й затишку своєї домівки.

Половина території Нідерландів лежить нижче рівня моря, й Амстердам від затоплення захищають чисельні дамби й греблі, а сама його назва походить від «Амстел» – назви ріки, на якій розташоване місто, та «дам» – дамба. Сотні років голландці відвойовують в моря землю, щоб на ній облаштувати свої оселі, однак будівництво на такому дефіцитному ґрунті стає дедалі дорожчим й вони винайшли альтернативний вид житла – будинки на воді, роз-

Кольорові оселі венеційських італійців

Барвисті квартали венеціанського острова Бурано

Традиційний японський будинок – минка

«Родинне вогнище» українців

ташовані на спеціальній плавучій платформі, так що їх можна легко переміщувати з місця на місце за допомогою човна. Минулого літа знову ж таки дорогою в Україну ми мали нагоду провести один день в Амстердамі й побувати в таких плавучих будиночках, жити в яких тепер доволі престижно й не дешево.

Урбаністи кажуть, що винахід покликаний вирішити проблему нестачі землі для житлового будівництва в країні. Голландські архітектори мають намір за 50 років створити ціле місто на воді. Якщо зараз у Нідерландах щороку будується близько 200 плавучих будинків, то за прогнозами експертів до 2025 року ця цифра зросте в сто (!) разів.

У Голландії водні будинки з'явилися досить давно, а поширилися в минулому столітті. Після другої світової війни житла катастрофічно не вистачало. У цей час голландський флот модернізувався, і люди, позбавлені «сухопутного» житла, стали обживати старі списані кораблі, що стояли на приколі. Нині в країні налічується близько 10 тисяч будинків на воді, з них близько 2,5 тисячі пришвартовані в Амстердамі й околицях. Раніше плавучі будинки вважалися дуже незручними й купували їх пенсіонери-шкіпери, тому що це був дешевий спосіб оселитися в центрі Амстердама. В місті й дотепер можна зустріти стародавні баржі XIX століття, які усе ще непогано служать. Згодом такі будинки ввійшли в моду, і сьогодні мати такий дім доволі престижно. Середня ціна на житлову баржу близько 500 тисяч євро. Ще приблизно 1 тисяча євро на рік іде на ремонтні роботи. Сюди додаються плата за швартування, водний податок і обов'язкове очищення корпусу від іржі кожні 5 років. Крім того, для «людей у човнах» існує безліч інших законодавчих обмежень.

Амстердам часто називають «північною Венецією». І не лише через чисельні водяні канали, якими помережене це місто, а й через картатість будинків, розмальованих іноді такими яскравими кольорами, немов головними дизайнерами їх були діти-дошкільнята. Це все створює ілюзію якогось неправдоподібного казкового світу й ця ілюзія тільки підсилюється, коли дивишся в перевернуте, немов намальоване аквареллю відображення міста на річці Амстел в дзеркальних водах «венеціанських» каналів.

Саме такою спливає в пам'яті Голландія на венеційському острові Бурано, який також славиться своїми різнокольоровими будинками. Власне, це не стільки острів, скільки острівець, обійти-проплити який можна вздовж і поперек за хвилин тридцять-сорок. Багато хто його називає просто острівним кварталом Венеції. Від головного венеційського острова сюди ходить річковий трамвайчик вапаретто, їхати яким з півгодини.

Буранці люблять розповідати про своє життя-буття дві історії. Обидві пов'язані з рибалками. Одну – саркастичну, згідно з якою, дружини рибалок з давніх-давен розфарбовують свої будинки в певний яскравий колір – рожевий, зелений, бурштиновий, фіалковий, небесний... І він лишається незмінним з року в рік, з покоління в покоління, – щоб їхні чоловіки, хильнувши зайвого, без проблем могли розрізнити свою хату й повернутися ночувати додому. За

другою, романтичною версією, певним кольором хати оздоблювали самі рибалки, аби, повертаючись з моря, рідний дім було добре видно з берега й відчуття, що ти вже вдома, полегшувало дорогу додому.

Сьогодні ж різнокольорові будинки стали на Бурано частиною національної культури й візитівкою міста. Будинки ці пофарбовані особливим способом, їхній екстер'єр пов'язаний з іншими «мікрорайонами» острова й гармонійно вписується в загальний образ, тому перефарбувати своє помешкання в інший колір не так то просто – для цього господар повинен надіслати запит до мерії, яка може дозволити йому це зробити, а може й ні. Власники, чий фасад виходить на головну вулицю, зобов'язані підфарбувати свою оселю не рідше, ніж раз на півроку, й кожен сумлінно дотримується всіх цих приписів. З поваги до закону й любові до того місця, де живе. Тому, попри всі життєві катаклізми, життя на острові виглядає впорядкованим і життєрадісним.

Якщо для венеціанців важливо, як виглядає їхній дім з рибальського човна, що наближається до берега, то для японців – як співвідносяться янь та інь. У розумінні жителів Країни вранішнього сонця затишок – це порожнеча, яка дозволяє розслабитися, не напружуючи надмірною деталізацією в інтер'єрі. Згідно з філософією фен-шуй, вільний простір – це необхідна умова вільної циркуляції сприятливої енергії. Вона не повинна постійно «натикатися» на якісь предмети, що роблять з вашого житла подобищу «королівських руїн». Саме тому їхні традиційні оселі зовні часто нагадують «хату без вікон без дверей», але яка легким порухом руки господаря легко перетворюється на «минку» з виглядом на сакральний сад. Минка – це традиційний японський будинок, який у перекладі на українську означає «будинок людей».

Багато років тому тамтешнє суспільство поділялося на класи, і таке житло належало звичайним селянам, ремісникам і торговцям. З часом цей поділ суспільних верств зник і словом «минка» почали називатися будь-які традиційні будинки цього народу. Традиційний же тип японського житлового будинку складається в XVI столітті.

Уявлення про простір в Японії сакралізоване. Багато хто, вперше зайшовши до японського будинку, вражений відсутністю розкішних меблів і помпезних прикрас. Японці справді мінімалісти. Це пов'язано з географічно-кліматичними умовами, в яких вони живуть і їхніми віруваннями. Типово японські житлові будинки мають максимально полегшені конструкції. Каркасна система, легкі розсувні внутрішні перегородки забезпечують легке перетворення внутрішнього простору і зв'язок будинку з природою. Саме тому японський будинок – це майже завжди частина саду, в який можна вийти за допомогою розсувної стіни. Під впливом дзен-будизму склався образ саду з «сухим пейзажем», наповненим символікою, де превалюють каміння, мохи, пісок. Провідна ідея японського саду – знову ж таки співіснування янь та інь.

Традиційне японське житло будується з бамбука. Вікон у такому будинку немає, їх замінюють роз-

сувні стіни – седзі. На бамбуковий каркас такої стіни прикріплюється щільний японський папір. У літню пору, коли в Японії спекотно й волого, стіни розсуваються, щоб будинок провітрювався. Взимку ж, коли стає холодніше, зсуваються так, щоб створити невеликі внутрішні кімнати, які легко обігрівати. Підлога традиційного японського будинку покривається татамі – квадратними солом'яними матами. Щоб не бруднити підлогу, в традиційних японських будинках не носять взуття – тільки білі шкарпетки-табі. Взуття ж залишають при вході в будинок на спеціальному припічку – генкані, який вмонтовується нижче рівня підлоги.

Традиційне японське житло не має стін. Навколишній пейзаж – природне продовження інтер'єру. У японському будинку немає кімнат, а є «функціональні зони». Житлові зони діляться з допомогою ширм, перегородок, перепадів рівнів підлоги. Простір помешкання в японському стилі робиться легким і повітряним. Основа інтер'єру житла в японському стилі – порожнеча. Вона підкреслює витонченість нечисленних предметів і красу. Краса по-японськи – це неповторність і світло.

Але японці – це не італійці, не ісландці, не голландці й не українці... Всі ми різні, але в чомусь і подібні. Наприклад, деякі народні вірування українців приписують спробу побудови першої хати... Сатані. Невдалу спробу. Побудувавши хату, він не здогадався зробити вікон і довго носив світло в неї пригорщиками. А потім, зневірившись, подарував Богові. Господь зробив три вікна й у хаті стало світло. Відтоді число «три» традиційно стало складовою частиною символічного змісту української хати: по вертикалі житло ділилося на три частини: призьба, стіни, дах. У житловій кімнаті, як правило, було три вікна, на фасадній стіні – три отвори (двері та два вікна). Житло найчастіше було трикамерним (сіни, хата, комора), вікно робилося на три шибки, а настінні розписи розміщувалися трьома горизонтальними смугами: середня визначалася висотою вікон, а дві інші – відстанню від вікон до даху та призьби.

Німецький географ Йоган Георг Коль, перебуваючи в Україні в 1838 році, писав, що хати українців завжди чепурненькі, завітчені, немов усміхаються до перехожих. Дім в Україні вважався житлом лише з того часу, коли спалахував у печі вогонь. Бо звідси й традиційний образ українського дому – «родинного вогнища» – символу затишку, світла й тепла...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

МУНДІАЛЬ-2014

У бразильському мегаполісі Сан-Паулу 12 червня стартував 20-й чемпіонат світу з футболу. П'ять з них вигравали нинішні господарі світової першості бразильці, яких назива-

Фрагмент урочистої церемонії відкриття 20-ї першості світу з футболу

ФУТБОЛЬНА ФІЄСТА В БРАЗИЛІЇ

ють «пентакампеонами». У себе вдома вони сповнені рішучості вшосте стати переможцями світової першості в грі, яку заслужено називають королем спорту.

У 1950 році саме Бразилія приймала перший післявоєнний чемпіонат світу. Тоді у вирішальному матчі турніру на легендарному стадіоні «Маракана» бразильські футболісти поступилися збірній Уругваю з рахунком 1:2. Той поєдинок установив абсолютний рекорд відвідуваності – за офіційними даними, на гру було продано 173 850 квитків, але реальна кількість глядачів становила не менше 200 тисяч.

Нинішня церемонія відкриття чемпіонату на стадіоні «Арена Корінтіас» у Сан-Паулу зібрала набагато менше шанувальників футболу – більш ніж 60 тисяч, але ажіотаж навколо 20-го чемпіонату не менший, ніж у далекому 1950-му.

Феєрична церемонія розпочалася з того, що світлодіодна куля, встановлена посеред поля, привітала присутніх, а також багатомільйонну телевізійну аудиторію мовами всіх команд, які беруть участь у чемпіонаті (загалом їх 32).

Потім на стадіоні з'явилося безліч танцюристів – одні одягнені, як дощові краплини, інші – як тропічні дерева й екзотичні квіти. Пізніше до них долучилися танцюристи у костюмах футбольних м'ячів.

А після цього було виконання офіційної пісні чемпіонату, і головною зіркою виступу стала знаменита Дженіфер Лопес, яка обрала для себе іскристу, вкрай коротку та з глибоким вирізом сукню.

Церемонія відкриття футбольного чемпіонату запам'яталася феєричним парадом танцюристів у костюмах флори Бразилії

Утім, церемонія відкриття 20-го чемпіонату світу з футболу відбувалася на тлі непростішої ситуації в країні. Адже лише за кілька годин до неї біля стадіону «Арена Корінтіас» в Сан-Паулу сталися сутички між протестувальниками та поліцією.

Журналісти, яких приїхало до Бразилії сила-силенна, одностайно звертають увагу на два обличчя нинішньої світової першості. З одного боку, на стадіоні в Сан-Паулу усі були свідками захоплюючого гламуру та різнобарвної феєрії – хоча й там не все пройшло бездоганно. Але з іншого, на вулицях неподалік відбувалися криваві сутички із застосуванням сльозогінного газу, гумових куль та світлошумових гранат. Прості бразильці про-

тестували проти злиднів, звинувачуючи владу в непомірних витратах на проведення цього чемпіонату.

На бразильських міжнародних летовищах в цей самий час панував хаос через оголошений працівниками страйк – уболівальники з усього світу були змушені стояти в багатогодинних чергах. У готелях, в яких мені доводиться ночувати, я постійно згадую ненав'язливий радянський сервіс – така сама захланність, бруд, необов'язковість персоналу. Хоч на відміну від радянських готельних працівників, бразильці дуже веселі, усміхнені, дружелюбні. Після спілкування з ними забуваєш і про бруд у ванній кімнаті, і про не дуже смачний, страхотливо переперчений сніданок.

А ще стадіони, на яких відбуватимуться матчі, недобудовані. Наприклад, збірна Англії зійшла в першому двобої з командою Італії у місті Манаус, місцевого стадіону якого перебуває в дуже кепському стані. Втім, це не завадило футболістам Англії та Італії продемонструвати чудовий футбол і подарувати уболівальникам справжнє футбольне свято. Вперта й напружена боротьба закінчилася перемогою італійців – 2:1. Голи в їхньому складі забили Маркізіо й Балотеллі. Гол у відповідь забив Старідж. Найяскравішим моментом матчу, без сумніву, був епізод, коли чорношкірий нападник «Скуадри адзурри» Балотеллі головою вколотив м'яч у ворота англійців.

Вже перші матчі 20-ї першості принесли справжні футболь-

ні сенсації. Так, одні з фаворитів світового футболу, нині чинні чемпіони світу та Європи іспанці програли збірній Голландії з розгромним рахунком 1:5. Такої ганьби іспанців не очікував ніхто.

Матч між учасниками фіналу минулої першості у Південній Африці, де іспанці святкували перемогу, відбувався у місті Салвадор. Перші півгодини гри залишилися за іспанцями, які відкрили рахунок на 27-й хвилині після точного удару з пенальті Габі Алонсо. Багато вболівальників в ті хвилини вважали, що далі «червона фурия», як називають збірну Іспанії, нарощуватиме темп і розчавить голландців. Але все сталося з точністю до навпаки.

Ціла низка помилок іспанців у захисті й чудове виконання атак голландцями призвели до розгрому чинних чемпіонів. Відмінну подачу 24-річного Дейлі Блінда з лівого флангу конвертував у гол Робін ван Персі на 44-й хвилині, потім на 53-й точний пас захисника допоміг відзначитися знаменитому Ар'єну Робену. Третій гол забив Стефан де Врей, після чого ван Персі зробив дубль, підловивши воротаря іспанців Ікера Касильяса на технічній помилці. Завершальною точкою цього бенефісу голландців став феноменальний ривок через все поле Робена, який завершився п'ятим голом.

Після такої перемоги всі вважали, що тепер голландців не зупинить ніхто. Втім, вже в другому колі чемпіонату, коли «помаранчеві» зустрілися з одним з аутсайдерів першості збірною Австралії, враження від гри збірної Голландії різко змінилося.

Представники зеленого континенту не тільки на рівних грали з іменитим суперником, а й ледь не виграли матч. Вони вигравали 2:1 і тільки неймовірні зусилля голландців дозволили їм вирвати перемогу – 3:2.

Блискуче розпочала чемпіонат одна з його фаворитів – збірна Німеччини. У своєму першому матчі на полях Бразилії вона зустрічалася з одним із грандів світового футболу – збірною Португалії. Гра нагадувала справжній футбольний спектакль. В ній було все, за що так люблять футбол мільйони людей в усьому світі.

Якщо хтось не дивився матч, то може сказати, що Бразилія повинна була мати перевагу. Аж ніяк! Інколи Мексика настільки тиснула на господарів мундіалю-2014, що ті були здивовані нахабністю гостей.

Єдиний мінус у «зелених», що вони так і не потурбували серйозно бразильського воротаря Жуліо Сезара. Усі м'ячі після ударів бразильських нападників летіли або вище воріт, або повз каркас. Водночас, Гілермо Очоа видав другий поспіль «бублик». І якщо з Камеруном його турбували не так сильно, то з бразильцями довелося попотіти. Голкіпер

було Ліонелем Мессі. У своєму першому матчі вона переграла в напруженому матчі національну команду Боснії та Герцеговини. Сили збірної Боснії та Герцеговини і Аргентини не співставні хоча б за кількістю зірок в командах. Про такий підбір нападників, який має у своєму розпорядженні тренер аргентинців Алехандро Сабелля, може мріяти чи не кожен тренер: Мессі, Агуеро, Ігуайн, Паласіо, Лавессі, однак попри всі очікування, боснійці протягом всього матчу виглядали дуже пристойно і могли розраховувати навіть на нічийний результат.

втягнув небезпечний постріл півзахисника жовто-синіх.

По перерві Сабелля зробив одразу дві заміни. На полі з'явилися Гаго та Ігуайн – і саме ця ставка в підсумку зіграла вирішальну роль у матчі. Гра латиноамериканської збірної пожвавилась попереду, мажорні гри змінилися, і Аргентина почала нагадувати саму себе. У середині другого тайму Мессі подвоїв перевагу збірної Аргентини. Він підхопив м'яч у середині поля, пройшов кілька метрів і, діставшись до підступів штрафного майданчика, технічно пробив у нижній кут воріт Беговича – 2:0.

гий вихід «червоної фурії» на люди виявився провальним – у матчі зі збірною Чилі іспанці поступилися (0:2) й втратили всі шанси зберегти за собою звання найсильніших у світі. Sic transit gloria mundi. Так що чемпіон після футбольної фієсти в Бразилії буде новий.

До речі, тут, у Південній Америці, зовсім інакша реакція на перемоги й поразки. Чилійська зірка фільмів для дорослих Марлен Долл пообіцяла влаштувати 12-годинний секс-марафон, якщо збірна Чилі обіграє команду Іспанії. Раніше порноактриса провела 8-годинну оргію після того, як чилійці переграли збірну Австралії (3:1). І ось тепер усі з величезним зацікавленням стежать за новим «подвигом» повії.

Дебютували на мундіалі-2014 й американці. В першому матчі вони зустрічалися зі збірною Гани, яка на минулій першості в Південній Африці вибила їх з 1/8 чемпіонату. Гра закінчилася перемогою американців – 2:1, завдячуючи голам Клінта Демпсі та Джона Брукса.

До речі, президент США Барак Обама підтримав футбольну збірну своєї країни, розмістивши на своєму Twitter слова підтримки й патріотичну картинку.

Момент матчу Англія-Італія

Грають збірні Голландії та Іспанії

Вже в першому таймі німці не дали супротивнику жодного шансу на контратаку, і Португалія майже не мала шансів пробити по воротах збірної Німеччини. Натомість німецькі нападники буквально терзали оборону португальців. Герой матчу, нападник збірної Німеччини Томас Мюллер, який забив три голи, так оцінив перебіг матчу: «Ми виграли гру вже в перші 25 хвилин матчу. Ми її контролювали й зіграли дуже компактно. На жаль, враження від матчу зіпсував гравець збірної Португалії Пепе. Спочатку він вдарив мене по обличчю, а потім ще й головою. Причому вдруге робив це, коли я від його удару лежав на газоні. Думаю, що вилучення за рішенням судді Пепе з поля цілком справедливе. Ми створювали моменти з самого початку й були наполегливі в своїй грі до останніх хвилин».

Отже, герц команди Мюллера й команди Роналду закінчився переконливою перемогою першої – 4:0. Причому знаменитого Роналду на полі майже не було видно.

Усі з нетерпінням чекали також матчу Бразилія-Мексика, оскільки традиційне суперництво цих яскравих представників південноамериканського футболу обіцяло неабияку футбольну феєрію. Перші свої матчі ці команди виграли – Бразилія у Хорватії (3:1), а Мексика – в Камеруна (1:0).

Збірна Мексики підтвердила своє реноме незручної команди для Бразилії. Як не старалися «пентакампеони», та пробити захист, який вибудував тренер мексиканців Мігель Еррера, вони так і не змогли.

У матчі Німеччина-Португалія переконливу перемогу здобули німці – 4:0

Мексики виконав, як мінімум, два-три по-справжньому карколомні стрибки, коли із забійних позицій його намагалися пробити Неймар і компанія.

Загалом, нічийний результат (0:0) можна вважати законним. Бо як би не підганяли Бразилію домашні трибуни, а створити по-справжньому чемпіонські комбінації їм не вдалося. Тренер мексиканців Мігель Еррера чудово знав, як гратимуть господарі, тому не дав їм жодних шансів.

Не допомогли Бразилії і гравець донецького «Шахтаря» Бернард, якого випустили після перерви, і экс-«гірник» Вілліан, котрий розчинився на полі. Правда, йому не настільки багато часу дали, випустивши у завершальні десять хвилин.

Усі чекали побачення з іще одним фаворитом нинішньої першості – збірною Аргентини на чолі із зіркою світового фут-

Рахунок матчу було відкрито вже на 3-й хвилині матчу. Цікаво, що найшвидший гол поточного чемпіонату світу у власні ворота забив Колашинац, який зрізав м'яч у сітку своїх воріт після кутового від Ді Марії. Аргентина за інерцією ще хвилин десять створювала напруження біля воріт Беговича, однак захисники Боснії і воротар Самір грали надійно.

Згодом ініціативу перебрали боснійці: гарний момент на 14-й хвилині мав Гайрович, який після чудового пасу від Місімовича фактично вийшов один на один з воротарем аргентинців Ромеро, однак голкіпер «Альбіселесте» виявився вправнішим. Загалом другу половину тайму боснійці виглядали краще, а гра Аргентини залишала бажати кращого. Вже за чотири хвилини до перерви добру можливість зрівняти рахунок мав Лулич, але знову на заваді став Ромеро, який з кута воріт

Найзатятіша вболівальниця збірної Німеччини канцлер країни Ангела Меркель

Боснія не втрачала спроб відігратись навіть за такого рахунку. Європейці зробили ставку на дальні удари, однак явної загрози воротам Ромеро вони не несли. Після другого голу тренер боснійців Сафет Сушич зробив низку заміни, одна з яких таки спрацювала – це Ібішевич, який за шість хвилин до закінчення основного часу відіграв один м'яч і повернув інтригу.

Проте врятувати гру збірної Боснії й Герцеговини у підсумку не вдалося, часу залишалось не так багато, боснійці дуже втомились і Аргентина довела справу до своєї першої перемоги на полях Бразилії в 2014 році – 2:1.

Усі також чекали другого матчу за участі нині чинних чемпіонів – збірної Іспанії. Цікаво було подивитися, як вони заграють після «нокауту» від збірної Голландії. Однак і дру-

«11 осіб на полі, і ще 300 мільйонів переживають за них», – написав Обама. До цього тексту було додано картинку з американським прапором і написом «Одна нація – одна команда».

Мундіаль-2014, якого так довго чекали мільйони вболівальників в усьому світі, набирає ходу. Закінчуються ігри у відбіркових групах і потім почнуться матчі за формулою «той, хто програв, вилітає». Попереду нас чекають захоплюючі футбольні поєдинки, за ступенем накалу пристрасей з якими не можуть зрівнятися жодні змагання. Недаремно ж футбол називають королем спорту.

Владислав Браницький,
спортивний оглядач
«Нової газети»
Сан-Паулу – Ріо-де-Жанейро – Салвадор
Фото Reuters

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

